

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

16 март 2022 година*

„Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Сирия — Замразяване на средства — Грешки в преценката — Критерий за виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия — Презумпция за връзка със сирийския режим — Оборване на презумпцията“

По дело T-249/20

Abdelkader Sabra, с местожителство в Бейрут (Ливан), представляван от M. Lester, QC, и A. Bradshaw, solicitor,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, представляван от T. Naas и V. Piessevaux,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение (ОВППС) 2020/212 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 43 I, 2020 г., стр. 6), на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/211 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 43 I, 2020 г., стр. 1), на Решение (ОВППС) 2020/719 на Съвета от 28 май 2020 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 168, 2020 г., стр. 66) и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/716 на Съвета от 28 май 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 168, 2020 г., стр. 1), доколкото тези актове се отнасят до жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: S. Gervasoni, председател, R. Frenco и J. Martín y Pérez de Nanclares (докладчик), съдии,

секретар: M. Zwozdziak-Carbonne, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 септември 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

I. Обстоятелства по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата

- 1 Жалбоподателят г-н Abdelkader Sabra е бизнесмен със сирийско и ливанско гражданство.
- 2 Като осъжда категорично тежките репресии срещу мирните протести в Сирия и като призовава сирийските власти да проявяват сдържаност, вместо да прилагат сила, Съветът на Европейския съюз приема на основание член 29 ДЕС Решение 2011/273/ОВППС от 9 май 2011 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 121, 2011 г., стр. 11). Предвид сериозността на обстановката Съветът налага оръжейно ембарго, забрана на износа на оборудване, което би могло да се използва за вътрешни репресии, както и ограничения за допускането в Европейския съюз и замразяване на финансовите средства и икономическите ресурси на някои лица и образувания, отговорни за тежките репресии срещу цивилното население на Сирия.
- 3 Имената на лицата, отговорни за тежките репресии срещу цивилното население в Сирия, както и на свързаните с тях физически или юридически лица и образувания са посочени в приложението към Решение 2011/273. Съгласно член 5, параграф 1 от същото решение по предложение на държава членка или на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност Съветът може да изменя споменатото приложение. Името на жалбоподателя не фигурира там при приемането на въпросното решение.
- 4 Тъй като някои от ограничителните мерки срещу Сирийската арабска република попадат в приложното поле на Договора за функционирането на ЕС, на основание на член 215, параграф 2 ДФЕС Съветът приема Регламент (ЕС) № 442/2011 от 9 май 2011 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 121, 2011 г., стр. 1). Съдържанието на този регламент по същество е еднакво с това на Решение 2011/273. Списъкът в приложение II към този регламент на лицата, образуванията и органите, признати за отговорни за съответната репресия или свързани с отговорните лица, е идентичен със списъка в приложението към Решение 2011/273. По силата на член 14, параграфи 1 и 4 от Регламент № 442/2011, когато Съветът реши да подложи физическо или юридическо лице, образувание или орган на визираните ограничителни мерки, той изменя съответно приложение II, а от друга страна, преразглежда редовно и поне веднъж на 12 месеца списъка в приложение II.
- 5 Предвид сериозността на обстановката в Сирия с Решение 2011/782/ОВППС от 1 декември 2011 година относно ограничителни мерки срещу Сирия и за отмяна на Решение 2011/273 (ОВ L 319, 2011 г., стр. 56) Съветът приема за необходимо да наложи допълнителни ограничителни мерки. По съображения за яснота мерките, наложени с Решение 2011/273, и допълнителните мерки са групирани в един-единствен правен акт. Решение 2011/782 предвижда в член 18 ограничения за достъп до територията на

Европейския съюз на лицата, чиито имена са посочени в приложение I към решението, а в член 19 — замразяване на финансовите средства и икономическите ресурси на лицата и образуванията, чиито имена са посочени в приложения I и II.

- 6 Регламент № 442/2011 е заменен с Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия и за отмяна на Регламент (ЕС) № 442/2011 (ОВ L 16, 2012 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 190, 27.7.2018 г., стр. 20).
- 7 Решение 2011/782 е заменено с Решение 2012/739/ОВППС на Съвета от 29 ноември 2012 година относно ограничителни мерки срещу Сирия и за отмяна на Решение 2011/782 (ОВ L 330, 2012 г., стр. 21), което от своя страна е заменено с Решение 2013/255/ОВППС на Съвета от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, 2013 г., стр. 14 и поправка в ОВ L 190, 27.7.2018 г., стр. 20).
- 8 На 12 октомври 2015 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2015/1836 за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 266, 2015 г., стр. 75 и поправка в ОВ L 336, 10.12.2016 г., стр. 42). На същата дата той приема Регламент (ЕС) 2015/1828 за изменение на Регламент № 36/2012 (ОВ L 266, 2015 г., стр. 1).
- 9 Съгласно съображение 6 от Решение 2015/1836 „Съветът прецени, че поради строгия контрол, който упражнява сирийският режим върху икономиката, единствено тесен кръг от видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия са в състояние да поддържат своя статут, като се ползват от тесни връзки с режима и от неговата подкрепа и като упражняват влияние сред него“ и „Съветът счита, че следва да предвиди ограничителни мерки за налагане на ограничения върху достъпа и за замразяване на всички финансови средства и икономически ресурси, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от посочените видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, както са посочени от Съвета и включени в списъка в приложение I, с цел да им се попречи да предоставят материална или финансова подкрепа на режима, както и, посредством упражняването от тях влияние, да се увеличи натискът върху самия режим да промени политиката си на репресии“.
- 10 С Решение 2015/1836 текстът на членове 27 и 28 от Решение 2013/255 е изменен. Тези членове вече предвиждат ограничения за влизането на територията на държавите членки или транзитното преминаване през нея и замразяване на финансовите средства на „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“, освен „ако има достатъчно информация, че [тези лица] не са или вече не са свързани с режима, или че не упражняват или вече не упражняват влияние върху него, или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки“.
- 11 Регламент 2015/1828 изменя по-специално текста на член 15 от Регламент № 36/2012, за да включи в него новите критерии за включване в списъците, определени в Решение 2015/1836 и въведени в Решение 2013/255.
- 12 С Решение за изпълнение (ОВППС) 2020/212 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Решение 2013/255 (ОВ L 43 I, 2020 г., стр. 6) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/211 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Регламент № 36/2012 (ОВ L 43 I, 2020 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „първоначалните актове“) името на

жалбоподателя е добавено в ред 293 от списъка в раздел А (Лица) от приложение I към Решение 2013/255 и в ред 293 от списъка, съдържащ се в раздел А (Лица) от приложение II към Регламент № 36/2012 (наричани по-долу заедно „разглежданите списъци“).

- 13 От една страна, в „идентификационните данни“, съдържащи се в разглежданите списъци, се посочва, че жалбоподателят е от мъжки пол, има сирийско и ливанско гражданство и е роден на 14 септември 1955 г. Освен това функциите му са описани в тях като „[с]обственик на Sabra Maritime Agency; ръководител на сирийско-турския Съвет по предприемачество и основател на дружеството „Phoenicia Tourism Company“; [п]редседател на Камарата по морско корабоплаване на Сирия. Накрая, в тях са посочени „Phoenicia Tourism Company [LLC]“ и „Sabra Maritime Agency“ като „роднини/бизнес партньори/образувания или партньори/връзки“ на жалбоподателя.
- 14 От друга страна, основанията за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци гласят следното:

„Виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, с множество икономически интереси, по-специално в секторите на корабоплаването и туризма. Като водещ магнат в областта на корабоплаването и близък бизнес съдружник на Рами Махлуф (поддръжник на режима и братовчед на Башар ал-Асад), Abdelkader Sabra предоставя финансова и икономическа подкрепа за сирийския режим, включително чрез офшорни мрежи. Освен това Abdelkader Sabra се облагодетелства от връзките си с режима, което му позволи да разшири дейността си в сектора на недвижимите имоти. Наред с това участва в дейности по изпиране на пари и търговска дейност в подкрепа на сирийския режим и неговите сътрудници“.
- 15 С писмо от 16 март 2020 г. жалбоподателят иска от Съвета да му предостави по-специално копия от всички данни и доказателства в подкрепа на включването на името му в разглежданите списъци.
- 16 В отговор на посоченото в точка 15 по-горе писмо на жалбоподателя, на 6 април 2020 г. Съветът му предоставя документа с референтен номер WK 1755/2020 INIT от 12 февруари 2020 г., съдържащ доказателствата в подкрепа на мотивите за включване на името му в разглежданите списъци.
- 17 С писмо от 4 май 2020 г. жалбоподателят представя становище по решението за включване на името му в разглежданите списъци по силата на първоначалните актове и иска от Съвета да заличи името му от посочените списъци.
- 18 На 28 май 2020 г. Съветът приема Решение (ОВППС) 2020/719 за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 168, 2020 г., стр. 66) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/716 за прилагане на Регламент № 36/2012 (ОВ L 168, 2020 г., стр. 1) (наричани по-нататък заедно „актовете за оставяне в списъците“). Съгласно Решение 2020/719 действието на Решение 2013/255 е продължено до 1 юни 2021 г. Името на жалбоподателя е оставено на ред 293 от разглежданите списъци въз основа на мотиви, идентични на възприетите в първоначалните актове.
- 19 С писмо от 2 юни 2020 г. Съветът уведомява жалбоподателя за решението си да остави името му в разглежданите списъци въз основа на актовете за оставяне в списъците. Освен това той уведомява жалбоподателя, че проучва становището и документите, които

последният му е представил в писмото си от 4 май 2020 г. (вж. т. 17 по-горе), за което според Съвета са необходими няколко работни седмици с оглед на многобройните доводи, изтъкнати в подкрепа на искането му, както и големия брой придружаващи документи.

II. Производството и исканията на страните

- 20 На 28 април 2020 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд настоящата жалба, с която иска да се отменят първоначалните актове в частта им, в която се отнасят до него.
- 21 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд на 10 юни 2020 г., на основание член 86 от Процедурния правилник жалбоподателят изменя жалбата си, така че с нея се иска и отмяна на актовете за оставяне в списъците в частта им, която се отнася до него.
- 22 На 23 юли 2020 г. Съветът депозира в секретариата на Общия съд писмената си защита, която отговаря и на искането за изменение на жалбата.
- 23 Репликата и дубликата са представени съответно на 6 септември и на 19 ноември 2020 г.
- 24 Писмената фаза на производството приключва на 19 ноември 2020 г.
- 25 В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89, параграф 3, буква г) от Процедурния правилник, на 9 юни 2021 г. Общият съд иска от страните да представят определени документи. Страните се отзовават в определения им срок на това искане.
- 26 На 6 септември 2021 г. жалбоподателят подава мотивирано искане на основание член 66 от Процедурния правилник съдържанието на някои приложени към жалбата документи, както и на някои точки от жалбата и писмената реплика да не бъдат цитирани в документите по настоящото дело, до които е предоставен обществен достъп. В съдебното заседание жалбоподателят потвърждава, че искането му за изключване на някои данни от общественодостъпната информация се свежда до документите и точките, посочени в писмото от 6 септември 2021 г., което е отбелязано в протокола от съдебното заседание.
- 27 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 16 септември 2021 г.
- 28 Жалбоподателят моли Общия съд:
 - да отмени първоначалните актове и актовете за оставяне в списъците (наричани по-нататък заедно „обжалваните актове“) в частта им, която се отнася до него,
 - да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.
- 29 Съветът моли Общия съд:
 - да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски,

- при условията на евентуалност, ако Общият съд отмени приетите спрямо жалбоподателя ограничителни мерки, да разпорежи последиците от Решение 2020/719 да бъдат запазени по отношение на жалбоподателя, докато частичната отмяна на Регламент за изпълнение 2020/716 породи действие.

III. От правна страна

А. По допустимостта на приложенията към направеното от жалбоподателя искане за допълнителни устни състезания

- 30 С писмо от 7 септември 2021 г. жалбоподателят иска от Общия съд да му предостави допълнително време за изслушване на съдебното заседание от 16 септември 2021 г. В рамките на това искане той прилага две писма, които е изпратил до Съвета, първото от 8 март 2021 г., а второто от 9 юни 2021 г.
- 31 Представянето на тези приложения не би могло да се впише в рамките на член 85, параграф 3 от Процедурния правилник, който предвижда, че по изключение главните страни могат да представят доказателства и да правят доказателствени искания преди приключване на устната фаза на производството или преди решението на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството, при условие че късното им представяне и поискване бъде мотивирано. Всъщност, от една страна, в писмото си от 7 септември 2021 г. жалбоподателят не посочва, че възнамерява да представи писмата от 8 март и 9 юни 2021 г. в съответствие с тази разпоредба, и от друга страна, не посочва никакво оправдание за късното им представяне.
- 32 Поради това писмата от 8 март и 9 юни 2021 г., приложени към искането за допълнително изслушване на жалбоподателя, следва да се отхвърлят като недопустими.

Б. По същество

- 33 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, изведено от грешки в преценката на фактите.
- 34 По същество жалбоподателят поддържа, че понастоящем не е виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, не е свързан със сирийския режим, не е част от ограничения кръг от видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, както е определен в съображение 6 от Решение 2015/1836, и не предоставя материална или финансова подкрепа на сирийския режим, било то чрез установени в чужбина дружества или по какъвто и да е друг начин.
- 35 Съветът оспорва доводите на жалбоподателя и изтъква по същество, че доказателствата, съдържащи се в документ WK 1755/2020 INIT и в документа с номер WK 7118/2020 INIT от 23 юли 2020 г., показват, че жалбоподателят е виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия. В това отношение той оспорва доводите, които жалбоподателят привежда, за да обори презумпцията за връзка между него и сирийския режим. Накрая, Съветът счита, че жалбоподателят оказва подкрепа на сирийския режим и се облагодетелства от него.

1. Предварителни съображения

- 36 Следва да се припомни, че ефективността на съдебния контрол, гарантиран от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, изисква по-специално съдът на Съюза да се увери, че решението, с което са приети или оставени в сила ограничителни мерки, което придобива индивидуален характер за съответното лице или образувание, почива на достатъчно солидна фактическа база. Това предполага проверка на твърдените фактически обстоятелства, съдържащи се в изложението на мотивите, което е в основата на това решение, така че съдебният контрол да не се свежда до преценка на абстрактната вероятност на посочените мотиви, а да включи въпроса дали тези мотиви, или поне онзи от тях, считан сам по себе си за достатъчен да обоснове същото това решение, са обосновани (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 119).
- 37 За целта съдът на Съюза трябва да извърши тази проверка, като при необходимост поиска от компетентния орган на Съюза да представи данни или доказателства, поверителни или не, които са от значение за целите на нейното извършване (вж. решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 120 и цитираната съдебна практика).
- 38 Именно компетентният орган на Съюза следва в случай на оспорване да установи основателността на мотивите, приети срещу засегнатото лице или образувание, а не то да представя отрицателни доказателства относно липсата на основателност на тези мотиви (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 121).
- 39 За целта не се изисква посоченият орган да представя пред съда на Съюза всички данни и доказателства относно твърдените мотиви в акта, чиято отмяна се иска. Все пак е важно представените данни или доказателства да подкрепят приетите срещу засегнатото лице или образувание мотиви (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 122).
- 40 Ако компетентният орган на Съюза представи релевантни данни или доказателства, съдът на Съюза трябва да провери дали твърдените факти са точно установени с оглед на тези данни или доказателства и да прецени доказателствената им сила в зависимост от обстоятелствата по случая и с оглед на евентуално представеното, по-специално от засегнатото лице или образувание, във връзка с тях становище (решение от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 124).
- 41 В съответствие с практиката на Съда преценката на основателността на дадено вписване в списъци трябва да се извършва като доказателствата се разглеждат не отделно, а с оглед на техния контекст (вж. в този смисъл решения от 21 април 2015 г., Anbouba/Съвет, C-630/13 P, EU:C:2015:247, т. 51 и от 21 април 2015 г., Anbouba/Съвет, C-605/13 P, EU:C:2015:248, т. 50).
- 42 Накрая, в случая при преценката на сериозността на правно защитеното благо, която е част от контрола за пропорционалност на съответните ограничителни мерки, могат да се вземат предвид контекстът на тези мерки, фактът, че е наложително да бъдат приети такива мерки, насочени към оказване на натиск върху сирийския режим с оглед преустановяване на тежките репресии срещу населението, и трудността за събиране на по-конкретни

доказателства в държава, в която има гражданска война и която се управлява от авторитарен режим (решение от 21 април 2015 г., Anbouba/Съвет, С-630/13 Р, ЕУ:С:2015:248, т. 47).

2. По основанията за вписване в списъците и определянето на критериите за вписване

- 43 Следва да се припомни, че общите критерии за вписване, изложени в член 27, параграф 1 и в член 28, параграф 1 от Решение 2013/255, изменено с Решение 2015/1836, възпроизведени, относно замразяването на финансови средства, в член 15, параграф 1, буква а) от Регламент № 36/2012, изменен с Регламент 2015/1828, предвиждат, че по отношение на лица и образувания, които извличат ползи от сирийския режим или го подкрепят, се прилагат ограничителни мерки. Също така член 27, параграф 2, буква а) и параграф 3, както и член 28, параграф 2, буква а) и параграф 3 от Решение 2013/255, изменено с Решение 2015/1836, възпроизведени, що се отнася до замразяването на финансови средства, в член 15, параграф 1а, буква а) и параграф 1б от Регламент № 36/2012, изменен с Регламент 2015/1828, предвиждат, че спрямо категорията „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“ се прилагат ограничителни мерки, освен ако има достатъчно информация, че не са или вече не са свързани с режима, или че не упражняват влияние върху него, или че не представляват реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки.
- 44 Освен това, както беше посочено в точка 14 по-горе, основанията за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци са, както следва:
- „Виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, с множество икономически интереси, по-специално в секторите на корабоплаването и туризма. Като водещ магнат в областта на корабоплаването и близък бизнес съдружник на Рами Махлуф (поддръжник на режима и братовчед на Башар ал-Асад), Abdelkader Sabra предоставя финансова и икономическа подкрепа за сирийския режим, включително чрез офшорни мрежи. Освен това Abdelkader Sabra се облагодетелства от връзките си с режима, което му позволи да разшири дейността си в сектора на недвижимите имоти. Наред с това участва в дейности по изпирание на пари и търговска дейност в подкрепа на сирийския режим и неговите сътрудници“.
- 45 От основанията за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, следва да се заключи, че името му е било вписано и оставено в разглежданите списъци, първо, поради статута му на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, и второ, поради връзката му със сирийския режим. С други думи, включването на името на жалбоподателя се основава, от една страна, на критерия, определен в член 27, параграф 2, буква а) и член 28 от Решение 2013/255, изменено с Решение 2015/1836, и в член 15, параграф 1а, буква а) от Регламент № 36/2012, изменен с Регламент 2015/1828 (критерий за виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия), и от друга страна, на критерия, определен в член 27, параграф 1 и член 28 от посоченото решение и в член 15, параграф 1, буква а) от посочения регламент (критерий за връзка с режима).

3. По доказателствата

- 46 За да обоснове включването на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, Съветът предоставя документ WK 1755/2020 INIT, съдържащ публично достъпна информация, а именно връзки, статии от пресата и записани моментни снимки на екрана, получени от:
- уебсайта Aliqtisadi, консултиран на 24 септември 2018 г., на който жалбоподателят е представен като директор на сирийско-турската търговска камара, собственик на Sabra Maritime Agency и инвеститор в сектора на туризма; в него жалбоподателят е описан и като един от 100-те най-значими бизнесмени в Сирия, председател и основател на сирийската камара по морско корабоплаване, както и съдружник учредител на Phoenicia Tourism Company, в което притежава 85 % от капитала,
 - на уебсайта Syriandays, който в публикувана на 10 февруари 2015 г. статия под заглавие „Abdelkader Sabra is the President of the Syrian Chamber of Shipping“ (Abdelkader Sabra е председател на сирийската камара по морско корабоплаване), посочва, че управителният съвет на тази камара е провел първото заседание от третата изборна сесия в присъствието на сирийския министър на транспорта, като последният се е позовал на важна роля на тази камара в служба на страната; освен това в статията са посочени имената на лицата, спечелили гласовете за заемането на различни длъжности, като името на жалбоподателя фигурира в нея като получил длъжността на председател; накрая, посочено е, че тази камара е създадена със Закон № 20 от 2006 г. и се отличава с нейната подкрепа на сектора на морския транспорт,
 - на уебсайта The Syria Report, консултиран на 31 октомври 2018 г., в който се посочва, че Phoenicia Tourism Company е създадено на 5 юли 2012 г. в Тартус (Сирия) в сектора на развитие на проекти за хотелиерство и освен това, че жалбоподателят притежава 85 % от акциите на това дружество, чийто общ капитал възлиза на 1 милион сирийски лири (SYP) (около 1 313 EUR),
 - на уебсайта The Syria Report, който в публикувана на 26 ноември 2012 г. статия под заглавие „Ministry of Tourism Awards New Contract to manage Arwad Hotel“ (Министерството на туризма възлага нов договор за управление на хотела в Арвад), посочва, че министерството на туризма е възложило на Phoenicia Tourism Company договор за развитие и управление на четири звезден хотел на остров Арвад (Сирия); срокът на договора е определен на 60 години; съгласно статията хотелът ще има 150 легла и цената на инвестицията се оценява на 700 милиона сирийски лири (около 919 009 EUR); посочва се също, че жалбоподателят, описан като известен инвеститор от Тартус, извършва дейност в редица сектори, сред които морския и търговския сектор,
 - на уебсайта The Syria Report, консултиран на 1 ноември 2018 г., съгласно който жалбоподателят е генерален директор на Sabra Group, която включва морската агенция Riamar Shipping, притежаваща осем кораба, закотвени на пристанището на Тартус; посочва се също така, че Sabra Group изнася маслиново масло и наема 250 работници,
 - на информационната агенция „Ройтерс“, която в публикувана на 15 ноември 2013 г. статия под заглавие „Exclusive — [Bashar Al-]Assad allies profit from Syria’s lucrative food trade“ (Ексклузивно — Съюзниците на Башар ал-Асад извличат ползи от сирийската търговия с храни), посочва, че посредством фиктивни дружества и предприятия за морски транспорт се създава дискретна търговска и логистична мрежа, която има за цел

не само получаването на хранителни продукти, но и генерирането на големи приходи за членовете на ограничения кръг на Башар ал-Асад; съгласно тази статия Yass Marine, регистрирано в Триполи (Ливан) и в Сирия, е част от тези предприятия; в статията се посочва, че според информацията за морския трафик на дружеството за анализ на морските данни Windward флотата на корабите за насипни сухи товари на Yass Marine е извършила доставки в Сирия през последните месеци от пристанища в Украйна, Русия и Ливан; освен това съгласно статията жалбоподателят, един от най-важните морски магнати в Сирия, участва в търговията по море към тези страни; накрая, в статията се посочва, че уебсайтове на опозицията, както и търговски регистър показват, че жалбоподателят е акционер в Cham Holding, „санкционирано“ дружество, свързано с Рами Махлуф,

- от вестник Le Monde, в който е публикувана на 30 май 2014 г. статия под заглавие „Ces oligarques syriens qui tiennent à bout de bras le régime [de Bashar Al-]Assad“ (Сирийски олигарси, които са гръбнака на режима на [de Bashar Al-]Assad), се посочва, че Рами Махлуф, заедно с три други лица, сред които жалбоподателят, е инвестирал във вноса на храни, сред които пшеница, ориз, захар и чай, които не попадат в обхвата на европейското ембарго, за разлика от петрола,
- на уебсайта World Crunch, в който е публикувана на 3 юни 2014 г. статия под заглавие „The Shady Syrian Oligarchs Who Keep The Regime afloat“ (Съмнителните сирийски олигарси, които поддържат стабилността на сирийския режим), възпроизвежда по отношение на жалбоподателя същата информация като посочената в цитираната по-горе статия на вестник Le Monde,
- на уебсайта Eqtsad, където е публикувана на 27 януари 2019 г. статия под заглавие „Abdelkader Sabra, partner of Рами Махлуф, who is still raising the Turkish flag in the office“ (Abdelkader Sabra, съдружник в Рами Махлуф, който все още вдига турското знаме в офиса си), жалбоподателят се описва като благодетелстван от политиката на Башар ал-Асад, който от 2002 г. нататък е позволил на една „важна социална класа“ да инвестира в Сирия; съгласно статията той е основал морската агенция Abdul Kader Sabra (наричана по-нататък „AKSSA“) през 2002 г. — дружество, което в крайна сметка притежава флота от повече от 350 кораба; в статията се посочва също, че той е председател на сирийската камара по морско корабоплаване от създаването ѝ през 2006 г., както и директор на сирийско-турската търговска камара и заместник-председател на сирийско-руската търговска камара; описан е и като един от важните съдружници на Рами Махлуф; съгласно тази статия дейностите на жалбоподателя в морския сектор му позволяват да осъществява търговски отношения с няколко държави, сред които по-специално Италия, Гърция, Турция и Кипър; в това отношение съгласно статията жалбоподателят е назначен за директор на сирийско-турската търговска камара, която играе основна роля в развитието на търговските и политическите отношения с Турция; в статията се посочва също, че жалбоподателят е инвестирал по възможно най-добрия начин в „системата Assad“, тъй като се е превърнал в значителна фигура в няколко сектора; освен това съгласно статията от 2005 г. нататък той започнал да разширява дейността си и инвестирал в недвижими имоти и в търговията с храни с Рами Махлуф; в статията се посочва също, че той е създал завод за производство на зехтин, който изнася в големи количества, както и друг завод за производството на стъклени, пластмасови и метални контейнери; съгласно статията след революцията от 2011 г. и приемането на „санкции“ по отношение на Cham Holding и бизнесмените, участващи в това дружество, жалбоподателят се

оттегля бързо от това дружество и обявява своята невинност; от 2012 г. нататък, продължава статията, той постепенно се премества в Ливан и управлява дейността си от тази страна, което подтиква режима да изझे неговите недвижими имоти и движими имоти, като го обвинява в това, че е внесъл контрабандни стоки в Сирия; съгласно статията това е описано от голям брой наблюдатели като опит той да бъде защитен, по-специално от „санкции“, с условието да предоставя определени услуги на сирийския режим от друго място; в статията се добавя, че няма новини относно жалбоподателя, които да са станали известни до началото на 2018 г., година, през която той и други сирийски бизнесмени са получили ливанско гражданство; накрая, в това отношение в статията се посочва, от една страна, че ливанските медии са започнали кампания срещу него, като са обвинили ливанската държава, че прави заговори с бизнесмени, за да намери начин да заобиколи наложените им ограничителни мерки, и от друга страна, че е получил ливанско гражданство благодарение на работата му с Hezbollah, обхващаща от пране на пари до търговски доставки за партията, за които дейности той е използвал флотата си,

- на уебсайта The Syria Report, който в публикувана на 5 юни 2018 г. статия под заглавие „Dozens of Syrian Investors to be granted Lebanese Citizenship“ (На десетки сирийски инвеститори ще бъде дадено ливанско гражданство), посочва, че жалбоподателят е влиятелен инвеститор от Тартус, който действа в морския сектор, че освен това много сирийски инвеститори имат проблеми с откриването и функционирането на банкова сметка в Ливан и че получаването на ливанска карта за самоличност помагало за преодоляване на тази трудност и можело да се поиска на това основание,
- на уебсайта al Arabiya News, който в публикувана на 8 юни 2018 г. статия под заглавие „Lebanese nationality to Syria involved in smuggling... Know it!“ (Ливанското гражданство за Сирия, която участва в контрабандата... Да се знае!) се позовава на проблематиката, създадена с предоставянето на ливанско гражданство на голям брой лица от няколко страни, сред които и Сирия; съгласно тази статия жалбоподателят е сред лицата, които са получили гражданство по натурализация; в нея той е описан като имаш „съмнителни“ финансови отношения с режима на Башар ал-Асад и по-специално с Рами Махлуф; в това отношение в статията се цитира информацията за партньорството между последния и жалбоподателя, видна от посочената по-горе статия от 30 май 2014 г. в Le Monde; в статията се отбелязва, че жалбоподателят е „работещ в офис човек“, че е почетен посланик на Турция в Сирия, че също е бил директор на сирийско-турската търговска камара през 2012 г. и заместник-председател на сирийско-руската търговска камара от създаването ѝ; тя добавя, че жалбоподателят е председател на сирийската морска камара, че е акционер в Cham Holding, но вписването на това дружество в списъците с ограничителните мерки на Съюза и на Съединените американски щати го е накарало да се отдалечи от медиите и да се представи като лице, което вече не участва в него; в статията се добавя, че AKSSA, морско дружество, специализирано в управлението и собствеността на кораби, има клонове в Италия и Гърция и притежава освен това OVO (Olive Virgin Oil Company), което изнася зехтин; в статията се споменава също един от най-големите заводи в региона, който произвежда стъклени, метални и пластмасови контейнери; според статията жалбоподателят е президент на Abdelkader Sabra Group, чието седалище се намира в крайбрежната провинция на Тартус; накрая, в статията се посочва, че недвижимото и движимото имущество на AKSSA е сезирано през 2012 г. по силата на Решение № 932 на сирийското министерство на финансите поради нарушение на правилата за внос, състоящо се в контрабанда на стоки по дело № 208 от 2012 г.; в

статията се добавя, че жалбоподателят е решил да уреди делото по взаимно съгласие, така че запорът и възбраната са били вдигнати след плащането на глоба,

- на уебсайта Asharq Al-Awsat, който в публикувана на 8 юни 2018 г. статия под заглавие „Exclusive — 4 „Suspicious“ Names behind freezing of Lebanon’s Naturalization decree“ (Ексклузивно — 4 имена на „заподозрени“, които са в основата на замразяването на ливанския указ за натурализация), дава подробности относно публикуването от ливанските органи на 400 имена на лица, които придобили ливанското гражданство в съответствие с оспорван правителствен указ и освен това посочва жалбоподателя като председател на сирийската камара по морско корабоплаване,
- на уебсайта Enab Baladi, който в статия от 10 юни 2018 г. под заглавие „The establishment of companies and naturalization... Lebanon ride [Bashar Al-] Assad to circumvent sanctions“ (Създаване на дружества и натурализация ... Ливан помага на Башар ал-Асад да заобиколи санкциите), посочва, че сред имената на лицата, които са включени в ливанския указ за натурализация, е жалбоподателя, описан като един от 100-те най-важни бизнесмени на Сирия; според статията той притежава Sabra Maritime Agency, директор е на сирийско-турската търговска камара и е „първият“ председател на сирийската камара по морско корабоплаване; в статията се споменава и Cham Holding, притежавано от Рами Махлуф, от което той се е оттеглил, след като Съединените американски щати са наложили „санкции“ на това дружество; накрая, в статията се добавя, че според един анализист сирийските бизнесмени искат да се освободят от наложените им „санкции“; в това отношение получаването на ливанско гражданство им позволява, според статията, да откриват сметки и да правят депозити в ливански банки,
- на уебсайта Al Janoubia, който в публикувана на 8 юни 2018 г. статия под заглавие „Abdelkader Sabra became Lebanese“ (Abdelkader Sabra стана ливански гражданин) се уточнява, че името на жалбоподателя наскоро е станало известно поради публикувания в Ливан указ за натурализация и че той е близък на президента Башар ал-Асад и е важен акционер в Cham Holding, притежавано от Рами Махлуф,
- на уебсайта на Middle East Institute for Research and Strategic Studies (MEIRSS), който в публикувана на 20 юни 2018 г. статия под заглавие „Lebanese Nationalization decree: Sanction Evasion & Shady Business?“. (Ливанският указ за натурализация: заобикаляне на санкции и съмнителни сделки?) посочва президентския указ, с който се предоставя ливанско гражданство на 407 чужденци от различни държави; статията споменава също така политическата и медийната дискусия, която този указ е породил, уточнява, че няколко сирийски бизнесмени, близки до президента Башар ал-Асад, са получили ливанско гражданство, че множество натурализирани лица са финансово и политически свързани със сирийския режим и са предмет на постоянно наблюдение и ограничителни мерки от страна на Съюза и от Съединените американски щати, и че освен това жалбоподателят, на когото е дадено ливанско гражданство, е член на управителния съвет на Cham Holding, дружество, на което са наложени ограничителни мерки от страна на Съюза и Съединените американски щати; накрая, в статията се посочва, че той е допринесъл за създаването на дружество в Ливан с наименование Yass Marine Group, което е замесено в скандал в Сирия относно безопасността на храните.

47 Освен това Съветът представя документа с референтен номер WK 7118/2020 INIT от 23 юли 2020 г., съдържащ публично достъпни данни, за да обоснове включването на името на жалбоподателя в разглежданите списъци.

- 48 Следва да се припомни, че първоначалните актове и актовете за оставяне в списъците са били приети съответно на 17 февруари и на 28 май 2020 г.
- 49 Съгласно постоянната съдебна практика обаче законосъобразността на акт на Съюза трябва да се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемането му (вж. решения от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия, C-398/13 P, EU:C:2015:535, т. 22 и цитираната съдебна практика и от 4 септември 2015 г., НИОС и др./Съвет, T-577/12, непубликувано, EU:T:2015:596, т. 112 и цитираната съдебна практика). Вследствие на това Съветът не може да се позовава пред Общия съд, за да обоснове включването на името на жалбоподателя във въпросните списъци и в този за неговото оставяне, на обстоятелства, на които не се е позовал при приемането на обжалваните актове (вж. в този смисъл решение от 14 април 2021 г., Al Tarazi/Съвет, T-260/19, непубликувано, EU:T:2021:187, т. 69 и цитираната съдебна практика).
- 50 Документът с номер WK 7118/2020 INIT е приет след приемането на обжалваните актове, поради което той не може да бъде взет предвид при разглеждането на настоящата жалба. Вследствие на това доводите на страните, които се основават на този документ, не могат да бъдат приети.
- 51 Освен това в съдебното заседание жалбоподателят за първи път изтъква, че 18 от доказателствата, на които се е основал Съветът, за да докаже обосноваността на засягащите го мотиви за включване в списъците, са стари, тъй като датират отпреди 2015 г., или не съдържат никакви данни за дати.
- 52 Този нов довод, който явно трябва да се разбира като целящ да постави под въпрос надеждността или релевантността на някои от представените от Съвета доказателства, трябва да се отхвърли като недопустим. Всъщност жалбоподателят не уточнява доказателствата, чиято надеждност или релевантност възнамерява да оспори по този начин, което не позволява на Съвета да се защити по този въпрос и не позволява на Общия съд да се произнесе (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 6 февруари 2019 г., TN/ENISA, T-461/17, непубликувано, EU:T:2019:63, т. 65 и цитираната съдебна практика). При всички случаи Общият съд няма задачата да търси и да идентифицира в приложенията доказателствата, за които би могъл да счита, че са тези, които жалбоподателят е възнамерявал да критикува (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 5 октомври 2020 г., Broughton/Eurojust, T-87/19, непубликувано, EU:T:2020:464, т. 58).

4. По статута на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия

- 53 Следва да се провери дали всички представени от Съвета доказателства отговарят на изискванията във връзка с тежестта на доказване, която му е възложена съгласно припомнената в точка 38 по-горе съдебна практика, и поради това представляват съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики в подкрепа на първото основание за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци.
- 54 От припомнените в точки 14 и 44 по-горе мотиви за включване в списъците е видно, че качеството му на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, се основава на икономическите му интереси, първо, в морския сектор, второ, в сектора на туризма и трето, в други сектори. В този контекст следва също така да се разгледат различните заемани от жалбоподателя длъжности.

a) По икономическите интереси на жалбоподателя в морския сектор

- 55 Първо, следва да се констатира, че от уебсайтовете Aliqtisadi и Enab Baladi е видно, че жалбоподателят притежава Sabra Maritime Agency. Второ, според информацията, публикувана на уебсайтовете Eqstad и al Arabiya News, жалбоподателят е собственик на AKSSA, предприятие, осъществяващо дейност в сектора на морския транспорт, специализирано в управлението и собствеността на кораби. Съгласно публикуваната в al Arabiya News статия това дружество притежава два клона в Италия и Гърция. Трето, съгласно публикуваната на уебсайта The Syria Report статия жалбоподателят е генерален директор на Sabra Group, включваща Riamar Shipping, което притежава осем кораба, закотвени на пристанището на Тартус. Накрая, четвърто, съгласно информацията, публикувана на уебсайта на информационната агенция „Ройтерс“ и на уебсайта на MEIRSS, жалбоподателят е собственик на Yass Marine, установено както в Ливан, така и в Сирия.
- 56 Така съдържащите се в документ WK 1755/2020 INIT доказателства целят да докажат, че жалбоподателят има многобройни икономически интереси в морския сектор. За сметка на това следва да се констатира, че в тези доказателства не се споменават нито Navi Wood, нито Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency — правни субекти, на които жалбоподателят се позовава в писмените си изявления. С оглед обаче на припомнената в точка 38 по-горе тежест на доказване на Съвета и на съдебната практика, цитирана в точка 49 по-горе, не би могло да се допусне Съветът да се позовава на твърденията на жалбоподателя в рамките на жалбата, за да обоснове основателността на обжалваните актове. Следователно Navi Wood и Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency не могат да бъдат взети предвид, за да се докаже, че жалбоподателят има икономически интереси в морския сектор.
- 57 Що се отнася до многобройните му икономически интереси в морския сектор, жалбоподателят твърди, че те вече са незначителни, доколкото всички негови предприятия били прекратени, с изключение на AKSSA, което обаче търпяло сериозни загуби.
- 58 На първо място, що се отнася до AKSSA, жалбоподателят представя, от една страна, одитираните от А финансови отчети на това дружество за 2004 г., 2010 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., и от друга страна, графика, илюстрираща годишния брой на назначенията на кораби за това дружество през същите тези години.
- 59 Накрая, в приложение към писмената реплика жалбоподателят представя таблица, в която фигурира броят на назначенията на кораби за всяка от сирийските морски агенции през 2017 г. Според жалбоподателя тези данни произхождат от сирийската камара по морско корабоплаване. Ставало въпрос за чувствителна търговска информация, която била предоставена неформално при поискване.
- 60 Съветът оспорва по същество достоверността на представените от жалбоподателя доказателства. В това отношение той изтъква, че отговорът на въпроса дали представените финансови отчети са били одитирани от независим експерт или са били просто изготвени от жалбоподателя или от представител на AKSSA, не следва ясно от тях. Същото важало и за графиката, илюстрираща годишния брой на назначенията на кораби на това дружество.

- 61 Що се отнася до финансовите отчети, Съветът добавя в писмената дуплика, че документът, представен от жалбоподателя като приложение към писмената реплика, представляващ копие от регистъра на сирийското професионално сдружение в сферата на финансите и счетоводството, в който фигурира А като независим одитор, не е от естество да докаже, че тези финансови отчети са проверени от независим одитор или че печатът в посочените финансови отчети наистина е сложен от А.
- 62 Накрая, що се отнася до таблицата, произхождаща от сирийската камара по морско корабоплаване, Съветът отбелязва, че този документ не съдържа никаква официална маркировка, позволяваща на читателя да узнае от какъв източник той произхожда. Единствено в становището на жалбоподателя се установявало връзка между този документ и сирийската камара по морско корабоплаване.
- 63 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика дейността на Съда и на Общия съд е подчинена на принципа на свободната преценка на доказателствата и единственият критерий за преценката на стойността на представените доказателства е тяхната достоверност. Освен това, за да се прецени доказателствената сила на документ следва да се провери правдоподобността на съдържащата се в него информация, и по-специално да се вземат предвид произходът на документа, обстоятелствата по неговото издаване и неговият адресат и да се постави въпросът дали предвид съдържанието му той изглежда логичен и надежден (вж. в този смисъл решение от 27 септември 2012 г., *Shell Petroleum* и др./Комисия, T-343/06, EU:T:2012:478, т. 161 и цитираната съдебна практика).
- 64 В случая, що се отнася, първо, до представените от жалбоподателя финансови отчети, следва да се отбележи, че той представя копие от регистъра на сирийското професионално сдружение в сферата на финансите и счетоводството, в което фигурира А. Следователно наистина става въпрос за независим одитор.
- 65 Безспорно, името на А не се съдържа във финансовите отчети, предоставени от жалбоподателя. Общият съд обаче не открива явни нередности или конкретни улики, които дават основание за съмнение, че тези финансови отчети са били проверени от независимия одитор А. Освен това Съветът не изтъква наличието на несъответствия в тези документи, които са от естество да им се отрече всякакъв логичен и надежден характер по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 63 по-горе.
- 66 Що се отнася, на второ място, до представената графика, жалбоподателят признава в репликата, че той самият я е направил. В това отношение тази графика се основава на данните относно броя на назначените за АКССА кораби, възпроизведени във финансовите отчети, така че фактът, че самият жалбоподател я е изготвил, няма никакво отражение върху нейния логичен и надежден характер.
- 67 Накрая, що се отнася, на трето място, до представената от жалбоподателя таблица, следва да се констатира, подобно на Съвета, че при липсата на елементи в таблицата, които свързват съдържащите се в нея данни със сирийската камара по морско корабоплаване, произходът на тези данни е неизвестен. Освен това броят на назначените за АКССА кораби според тази таблица се различава от броя, произтичащ от финансовите отчети на АКССА. При тези обстоятелства таблицата не би могла да има достатъчно логичен и надежден характер в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 63 по-горе, и трябва да бъде отхвърлена.

- 68 За сметка на това финансовите отчети и графиката могат да бъдат взети предвид от Общия съд.
- 69 В това отношение прочитът на предоставените от жалбоподателя финансови отчети на AKSSA показва, че това дружество е претърпяло значително намаляване на броя на назначени кораби и на нетните му приходи. Всъщност броят на назначените за това дружество кораби намалява, като от 145 през 2004 г. става на 3 през 2019 г. Освен това нетните приходи намаляват, тъй като от 652 831,44 USD (щатски долара) (около 591 654,38 EUR) през 2004 г. стават на 5 989,00 USD (около 5 427,77 EUR) през 2019 г. Въпреки това нетният приход продължава да бъде положителен. С други думи, от счетоводна гледна точка дружеството не е губещо. Освен това броят на корабите, назначени за AKSSA през 2018 г., е бил по-голям от този за 2017 г., въпреки че нетните приходи са намалили между тези две години. Освен това, както отбелязва Съветът в съдебното заседание, разходите, свързани със заплатите, са намалели слабо между 2004 г. и 2019 г., което е знак най-малкото за известна стабилност в наетия персонал. Освен това разходите, свързани с водата и електроенергията, са се увеличили, което свидетелства най-малкото за продължаване на дейността на AKSSA. Накрая, резултатите на AKSSA следва да се вземат предвид в общия контекст на положението на сирийския морски сектор. Всъщност, както следва от представената от жалбоподателя статия, публикувана на 9 октомври 2013 г. от информационната агенция „Ройтерс“ под заглавие „Syria’s shipping trade struggles as war risks bite“ (Морската търговия в Сирия, засегната от рисковете на войната, изпитва затруднения), броят на корабите, закотвени в сирийските пристанища, е намалял значително поради конфликта в Сирия. При тези обстоятелства намаляването на броя на назначените кораби за AKSSA и на неговите нетни приходи не показва непременно загуба на значимостта му в сектора на дейност на корабните агенции.
- 70 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не е успял да докаже, че икономическият интерес, който представлява за него собствеността на AKSSA, е незначителен.
- 71 На второ място, що се отнася до Sabra Maritime Agency, и по-точно до твърдението на жалбоподателя, че това дружество е национализирано, от представената от жалбоподателя моментна снимка на екран от уебсайта на сирийското министерство на транспорта, съдържаща описание на морския сектор, е видно, че от 1 януари 1981 г. морската агенция на сирийското правителство е станала единствен представител за всички морски дружества, собственици на кораби и превозвачи към сирийските пристанища. От прочита на това описание може да се заключи, че от тази дата секторът на дейност на морските агенции е национализиран в Сирия. От него обаче следва също, че Законодателен декрет № 55 от 2002 г. разрешава развитието на дейности в сектора на дейност на морските агенции от физически и юридически лица за назначаването на търговски кораби към сирийските пристанища както за превоза на пътници, така и за превоза на стоки. От това следва да се заключи, че съгласно този законодателен декрет секторът на дейност на морските агенции е приватизиран, считано от 2002 г.
- 72 Що се отнася до довода на жалбоподателя, че лицензът на Sabra Maritime Agency е бил отменен вследствие на национализацията ѝ, като впоследствие тази агенция спира да действа и накрая е заличена от търговския регистър, следва да се отбележи, че жалбоподателят представя писмо от дирекцията по вътрешната търговия и защитата на потребителите в Тартус от 28 септември 2020 г., съгласно което някои дружествени

наименования не са вписани в търговския регистър на департамента на Тартус. Става въпрос по-специално за следните дружествени наименования: Sabra Group, Sabra Maritime Agency и Yass Marine.

- 73 Налага се изводът, че Sabra Maritime Agency е едно от дружествените наименования, посочени в цитираното в точка 72 по-горе писмо. От това следва, че макар жалбоподателят да не е успял да докаже, че тази агенция е била национализирана, той все пак е представил доказателство, че няма дружество с такова наименование, което да е било вписано в търговския регистър на департамента на Тартус.
- 74 При липсата обаче на представени от Съвета доказателства за това, че Sabra Maritime Agency е било вписано в търговския регистър на департамента на Тартус под различно име, направеният в точка 73 по-горе извод не може да бъде поставен под въпрос от довода на Съвета, че по същество разглежданите дружествени наименования, „както са посочени буквално“ в писмото на дирекцията по вътрешна търговия и защита на потребителите в Тартус от 28 септември 2020 г., не са регистрирани в търговския регистър на департамент на Тартус. Също така при липсата на конкретни доказателства трябва да се отхвърли доводът на Съвета, че наименованията на правните субекти могат да имат различни варианти по-специално поради проблеми, свързани с превода.
- 75 На трето място, що се отнася до Riamar Shipping, което според жалбоподателя е прекратено, следва да се отбележи, че съгласно представената от жалбоподателя Резолюция № 77 на дирекцията по вътрешната търговия и защитата на потребителите в Тартус от 20 ноември 2018 г., записката „Abdulkader Sabra & Co (RIAMAR SHIPPING)“, с предмет на дейност управление на морския превоз, е била заличена от търговския регистър по-специално поради прекратяването му със споразумение между съдружниците в него от 27 юни 2018 г. Освен това от посочената резолюция е видно, че Riamar Shipping е търговското наименование на Abdulkader Sabra & Co. При това положение следва да се заключи, че Abdulkader Sabra & Co, дружествено наименование, на което съответства на търговското наименование Riamar Shipping, действително е било прекратено.
- 76 На четвърто място, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че Sabra Group не съществува, следва да се констатира, че Sabra Group е едно от дружествените наименования, посочени в цитираното в точка 72 по-горе писмо. От това следва, че няма никакво дружество с това наименование, което да е вписано в търговския регистър на департамент на Тартус.
- 77 Освен това Съветът изтъква хипотезата, че Sabra Group е на практика Abdulkader Sabra & Co. Въпреки това това твърдение изобщо не е подкрепено с доказателства. При всички случаи от точка 75 по-горе следва, че Abdulkader Sabra & Co вече не съществува.
- 78 На пето място, що се отнася до Yass Marine, за което жалбоподателят твърди, че никога не е чул да се говори, при всички положения следва да се констатира, че Yass Marine е едно от дружествените наименования, посочени в цитираното в точка 72 по-горе писмо. От това следва, че няма никакво дружество с това наименование, което да е вписано в търговския регистър на департамент на Тартус. Както обаче бе посочено в точка 74 по-горе, тази констатация не може да бъде поставена под въпрос от недоказания довод на Съвета, че по същество наименованията на правните субекти могат имат различни варианти, по-конкретно поради проблеми, свързани с превода.

- 79 Освен това от удостоверението от ливанския търговски регистър от 29 април 2020 г., представено в приложение към реликата, е видно, че няма дружество с името Yass Marine, което да е вписано в посочения регистър. Съветът оспорва това удостоверение, доколкото в самото него се посочва, че регистърът може да бъде непълен.
- 80 В това отношение посоченото в точка 79 по-горе удостоверение показва, че вниманието е привлечено върху факта, че „автоматизацията [на данните] е непълна и [че] могат да възникнат грешки“. Следва да се приеме, че става въпрос за обща и стандартизирана забележка, така че при липсата на други данни удостоверението трябва да се счита за съдържащо цялата информация относно Yass Marine, фигурираща в посочения регистър.
- 81 От всичко изложено по-горе следва, че жалбоподателят е доказал, че Abdelkader Sabra & Co, дружество, на което съответства търговското наименование Riamar Shipping, е прекратено и че Sabra Maritime Agency, Sabra Group и Yass Marine не са регистрирани в търговския регистър на департамента на Тартус. От това обаче следва също, че АКССА е продължило да действа към датата на приемане на обжалваните актове и че за 2019 г. е регистрирало положителен нетен приход, поради което не може да се счита за губещо дружество.
- 82 При тези обстоятелства следва да се заключи, че макар жалбоподателят да е доказал, че към датата на приемане на обжалваните актове вече не е имал многобройни икономически интереси в морския сектор, това не променя факта, че той продължава да е собственикът на АКССА, все още действаща морска агенция, която не би могла да представлява за него незначителен икономически интерес.
- б) По икономическите интереси на жалбоподателя в сектора на туризма*
- 83 От публикуваната на уебсайта Aliqtisadi информация е видно, че жалбоподателят е съдружник учредител на Phoenicia Tourism Company. Освен това според уебсайта The Syria Report, Phoenicia Tourism Company, в което жалбоподателят притежава 85 % от акциите, е създадено на 5 юли 2012 г. в Тартус в сектора на развитието на хотелиерството. От този уебсайт е видно също, че сирийското министерство на туризма възлага на Phoenicia Tourism Company договор за развитие и управление на четири звезден хотел на остров Арвад със 150 легла, чиято стойност се оценява на 700 милиона сирийски лири.
- 84 Следва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва нито участието си в Phoenicia Tourism Company, нито сключването на договор със сирийското министерство на туризма. Напротив, изложените от жалбоподателя обстоятелства потвърждават важността на туристическия проект на остров Арвад. В това отношение съгласно член 4 от техническите условия и член 4 от инвестиционния договор, представени от жалбоподателя, този проект трябва да включва по-специално четири звезден хотел с между 150 и 200 легла, ресторанти и кафенета, които могат да обслужват между 700 и 900 гости, търговски център, спортна зала и пристанище с места за заставане на котва за най-малко 20 кораба, яхти и круизни кораби. Освен това от представено от жалбоподателя съобщение № 3 на сирийското министерство на туризма без дата, което съдържа поканата за представяне на оферти за инвестиции на няколко обекта в рамките на седми инвестиционен форум в сектора на туризма, е видно, че общата сума на инвестиционните разходи за този проект е 700 милиона сирийски лири.
- 85 Следва, че жалбоподателят има икономически интереси в сектора на туризма.

- 86 Жалбоподателят обаче твърди по същество, че Phoenicia Tourism Company не е действащо считано от 2012 г. В подкрепа на твърдението си жалбоподателят представя данъчните декларации на това дружество за периода 2014—2019 г. В тези данъчни декларации се посочва, че това дружество не е било действащо през тези години.
- 87 Съветът оспорва тези данъчни декларации. По-специално, от една страна, той отбелязва, че всички декларации за периода 2014—2018 г. са били подпечатани и подписани в един и същ ден от дирекция „Финанси“ на Тартус. От друга страна, декларацията за 2019 г. била само подписана и подпечатана от счетоводител, което пораждало съмнения дали тя действително отразявала търговската дейност, така както същата е била представена пред данъчните органи през тази година.
- 88 Според жалбоподателя причината за това, че декларациите за периода 2014—2018 г. са били подпечатани и подписани в един и същ ден е това, че дружеството не е било действащо през тези години, поради което то не било длъжно да подава данъчни декларации. През 2018 г., когато Phoenicia Tourism Company се опитва да поднови търговската си регистрация, дирекция „Вътрешна търговия“ в Сирия поискала регуляризиране на данъчното му положение за предходните пет години. Що се отнася до данъчната декларация от 2019 г., жалбоподателят представя данъчно удостоверение, подписано и подпечатано от акредитиран счетоводител в Сирия и заверено от Phoenicia Tourism Company. Печат, положен в края на документа, потвърждавал, че то е било изпратено на финансовата дирекция на Тартус на 17 март 2020 г. Данъчната декларация, за която жалбоподателят представя гаранция за действителност, и данъчното удостоверение на това дружество за 2019 г. потвърждавали, че то не е извършвало никаква дейност.
- 89 Всъщност следва да се констатира, че всички данъчни декларации на Phoenicia Tourism Company за 2014—2018 г. са подписани от дирекция „Финанси“ на Тартус на 9 юли 2019 г. Макар Съветът да наемква, че това обстоятелство може да породи съмнения, той все пак не прави от това никакъв извод за тяхната логичност и надеждност по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 63 по-горе. Освен това обясненията на жалбоподателя относно това обстоятелство, като посочените в точка 88 по-горе, могат да се считат за правдоподобни.
- 90 С тези данъчни декларации обаче се цели да се докаже, че Phoenicia Tourism Company не извършва дейност преди 2019 г. Това се потвърждава от представеното от жалбоподателя писмо на сирийското министерство на туризма от 25 февруари 2020 г. относно инвестиционния договор (наричано по-нататък „писмото от 25 февруари 2020 г.“). Всъщност в това писмо посоченото министерство се позовава на предходни писма от 22 юли 2019 г., от 1 октомври 2019 г. и от 14 януари 2020 г., с които е поискало от жалбоподателя да му предостави подробен график за изпълнението на проекта. Тъй като през 2019 г. изпълнението на проекта все още не било започнато, разумно е да се приеме, без каквото и да било представено от Съвета доказателство за противното, че дружеството, натоварено с изпълнението му, също не е било действащо преди 2019 г.
- 91 Въпреки това трябва да се констатира, че жалбоподателят не е представил никакво доказателство, че това дружество не е било действащо към датата на приемане на обжалваните актове или като цяло след 2019 г.

- 92 Всъщност, дори да се предположи, че данъчната декларация от 2019 г. удостоверява липсата на дейност от страна на Phoenicia Tourism Company през 2019 г., това фактическо положение противоречи на изводите, които могат да се направят от писмото от 25 февруари 2020 г. Според това писмо на 14 юли 2019 г. е подписано допълнително споразумение към инвестиционния договор. След подписването на това допълнително споразумение сирийското министерство на туризма изисква от жалбоподателя да му изпрати подробен график за изпълнението на проекта, при това на четири пъти с писма от 22 юли и 1 октомври 2019 г., както и от 14 януари и 25 февруари 2020 г. Следва също да се констатира, че в последното писмо сирийското министерство на туризма изисква от жалбоподателя да предостави посочения график, както и друга информация в десетдневен срок, считано от посоченото писмо, като си запазва възможността да предприеме правни действия в случай на липса на отговор, „в съответствие с разпоредбите на подписаното и надлежно завереното допълнително споразумение към договора“.
- 93 Така и като се има предвид, че сирийската администрация е започнала да изисква от това дружество изпълнението на инвестиционния договор, подписването на допълнителното споразумение към посочения договор от 14 юли 2019 г. е показателно за това, че Phoenicia Tourism Company е извършвало дейност към тази дата.
- 94 В това отношение следва да се отхвърли твърдението на жалбоподателя, че споменаването на допълнителното споразумение от 14 юли 2019 г., съдържащо се в писмото от 25 февруари 2020 г., трябва да се разбира като позоваване на вътрешен документ на сирийското министерство на туризма, тъй като всяко друго тълкуване се дължи на евентуално заблуждаващ превод от арабски на английски език. Всъщност, от една страна, жалбоподателят не подкрепя това твърдение с доказателства. По-специално той не предоставя подробности относно този вътрешен документ, като неговото съдържание или цел, не обяснява в какво се състои тази грешка в превода и не прави уточнения по този въпрос. От друга страна, от писмото от 25 февруари 2020 г. ясно личи, че допълнителното споразумение от 14 юли 2019 г. е свързано с договора.
- 95 В този контекст и при липсата на представени от жалбоподателя доказателства относно положението на Phoenicia Tourism Company през 2020 г., последният не е успял да оспори констатацията на Съвета, че това дружество е извършвало дейност към датата на приемане на обжалваните актове.
- 96 При тези обстоятелства следва да се заключи, че жалбоподателят не е успял да оспори констатацията в точка 85 по-горе, че от доказателствата, съдържащи се в документ WK 1755/2020 INIT, е видно, че той има икономически интереси в сектора на туризма.

в) По другите търговски интереси на жалбоподателя

- 97 От публикуваната на уебсайта al Arabiya News статия е видно, че AKSSA притежава OVO, което изнася зехтин. Освен това съгласно публикуваната на уебсайта Al Janoubia информация жалбоподателят е акционер в Cham Holding, а според публикуваната информация на уебсайта на MEIRSS той е член на управителния съвет на това дружество. Накрая, в уебсайтовете Eqstad и al Arabiya News се посочва, че жалбоподателят притежава завод за производството на стъклени, пластмасови и метални контейнери.

- 98 На първо място, що се отнася до OVO, жалбоподателят признава, че това дружество е било действащо между 2003 г. и 2006 г., през който период е изнасяло зехтин в Италия и Испания за голяма дистрибуторска група. За сметка на това той изтъква, че когато този износ е преустановен, OVO е престанало да действа и впоследствие е било прекратено. Той уточнява, че това дружество е било създадено на 30 май 2002 г. и е било обявено в ликвидация на 27 юни 2018 г. В подкрепа на това твърдение жалбоподателят представя Решение № 78 на дирекцията по вътрешната търговия и защитата на потребителите на Тартус. Това решение несъмнено няма дата, но от него ясно личи, че търговската регистрация на „Olive Virgin Oil Company (OVO Co)“ е била заличена вследствие на прекратяването на това дружество на 27 юни 2018 г. При това положение и при липсата на представени от Съвета доводи в обратния смисъл следва да се приеме, че OVO е било прекратено към датата на приемане на обжалваните актове.
- 99 На второ място, що се отнася до Cham Holding, жалбоподателят изтъква, че през 2007 г. е притежавал минимална номинална стойност на акциите, представляваща 0,00287 % от счетоводната стойност на това дружество, от което дялово участие той се е освободил през 2011 г. В подкрепа на твърдението си жалбоподателят представя писмо от 25 август 2011 г., изпратено до председателя на управителния съвет на Cham Holding, в което той подава оставка като член на това дружество.
- 100 В това отношение Съветът поддържа, че писмо за оставка не е обичайно средство за отказ от акции.
- 101 В репликата си жалбоподателят изтъква, че единственият начин да се освободи от акциите си в това дружество през 2011 г. е бил представянето на писмо за оставка, тъй като акциите в това дружество загубили стойността си след 2012 г. Освен това жалбоподателят прилага към писмената реплика удостоверение за акции и списък на членовете на управителния съвет на това дружество, сред които името му не фигурира.
- 102 Следва да се отбележи, че името на жалбоподателя действително не е включено в списъка на членовете на управителния съвет на Cham Holding. При все това жалбоподателят не доказва, че тази оставка е довела *ipso facto* до прекратяване на участието му в Cham Holding. Доводът на жалбоподателя, че оставката била единственият начин да се освободи от акциите си, тъй като те изгубили стойността си след 2012 г., не е убедителен, тъй като при всички случаи той претендира, че се е отказал от това участие преди 2012 г.
- 103 Освен това следва да се отбележи, че макар наистина съгласно публикуваната от информационната агенция „Ройтерс“ информация статутът на жалбоподателя като акционер на Cham Holding да принадлежи към миналото, публикуваната на уебсайтовете Eqtсад и Al Janoubia информация се свежда до това, че жалбоподателят се е оттеглил от това дружество след налагането на „санкции“ спрямо последното, без обаче да се уточнява, че той е прехвърлил притежаваните в него акции. Като се имат предвид обаче дадените от жалбоподателя обяснения, не е изключено оттеглянето, на което се прави позоваване в тези статии, да препраща към оставката му от управителния съвет на Cham Holding. Освен това според публикуваната информация на уебсайта al Arabiya News жалбоподателят се е задоволил да се представи като лице, което вече няма акции в това дружество. С други думи, този последен източник не твърди, че жалбоподателят вече не е акционер в Cham Holding, а само че той претендира, че това е така.

- 104 При липсата на представени от жалбоподателя доказателства за това, че към датата на приемане на обжалваните актове той вече не е бил акционер в Cham Holding, следва да се приеме, че той все още е бил такъв.
- 105 На трето място, що се отнася до завода за производство на стъклени, пластмасови и метални контейнери, следва да се констатира, че информацията от уебсайтовете Eqstad и al Arabiya News относно този завод е особено обща, тъй като не уточнява нито наименованието на този завод, нито датата на създаването му. На поставен в съдебното заседание въпрос Съветът не представя допълнителни доказателства във връзка със този завод. Ето защо следва да се приеме, че не е надлежно доказано жалбоподателят да е собственик на такъв завод.
- 106 От всичко изложено по-горе следва, че жалбоподателят е доказал, че OVO е прекратено към датата на приемане на обжалваните актове. Той обаче не е доказал, че вече не е акционер в Cham Holding. Освен това Съветът не е доказал в достатъчна степен съществуването на завод за производството на стъклени, пластмасови и метални контейнери, чийто собственик е жалбоподателят.
- 107 При тези обстоятелства следва да се заключи, че жалбоподателят има търговски интерес, различен от икономическите му интереси в морския и туристическия сектори, който произтича от притежаването на акции в Cham Holding.

з) По заеманите от жалбоподателя длъжности в няколко органа и институции

- 108 От информацията, публикувана на уебсайтовете Aliqtisadi, Eqtsad, Enab Baladi и al Arabiya News, е видно, че жалбоподателят е председател на сирийската камара по морско корабоплаване и директор на сирийско-турската търговска камара. Качеството на председател на сирийската камара по морското корабоплаване на жалбоподателя личи и от информацията, публикувана на уебсайта Syriandays. Според публикуваната информация на уебсайтовете Eqtsad и al Arabiya News жалбоподателят е заместник-председател и на сирийско-руската търговска камара. Накрая в публикуваната на уебсайта al Arabiya News статия се посочва, че жалбоподателят е почетен посланик на Турция в Сирия.
- 109 На първо място, що се отнася до длъжността председател на сирийската камара по морско корабоплаване, жалбоподателят изтъква по същество, че е напуснал тази длъжност през февруари 2019 г. В подкрепа на това твърдение той представя Резолюция № 198 на сирийското министерство на транспорта от 13 февруари 2019 г. (наричана по-нататък „Резолюция № 198“). В тази резолюция се посочва, че на заседанието на Общото събрание от 4 февруари 2019 г. били проведени избори. Освен това тази резолюция съдържа списък с имената на членовете на комитета на директорите на посочената камара, сред които името на жалбоподателя не фигурира. В допълнение жалбоподателят представя протокола от годишното Общо събрание на този съвет, проведено на 5 април 2019 г. (наричан по-нататък „протоколът“), в който са посочени имената на членовете на комитета на новоизбраните директори, сред които и това на неговия председател. Името на жалбоподателя не е включено в този списък.
- 110 Най-напред следва да се констатира, че макар представените от жалбоподателя доказателства да не установяват, противно на поддържаното от него, че той е напуснал поста на председател на сирийската камара по морско корабоплаване, те потвърждават, че той не е бил преназначен на тази длъжност.

- 111 По-нататък, безспорно, както отбелязва Съветът, информацията, която се съдържа в Резолюция № 198 и тази, съдържаща се в протокола, не е идентична.
- 112 При все това запитан в съдебното заседание, жалбоподателят посочва, без да е надлежно опроверган от Съвета, че Резолюция № 198 и протоколът съответстват на различни фази от процедурата за назначаване на членовете на комитета на директорите на сирийската камара по морско корабоплаване. В този контекст протоколът се отнася до последната фаза на посочената процедура, което обяснява защо броят на лицата, които се съдържат в него, е по-голям от този в Резолюция № 198.
- 113 Накрая, следва да се отбележи, че един от източниците на информация, фигурираща в документ WK 1755/2020 INIT, а именно уебсайта Enab Baladi се позовава на жалбоподателя като „първия“ председател на сирийската камара по морско корабоплаване, което предполага, че той вече не е бил такъв при приемането на обжалваните актове.
- 114 От гореизложеното следва, че към датата на приемане на обжалваните актове жалбоподателят вече не е заемал длъжността председател на сирийската камара по морско корабоплаване.
- 115 На второ място, що се отнася до сирийско-турската търговска камара, жалбоподателят поддържа, че не е нейният директор и че впрочем този орган е бил прекратен през 2013 г. В подкрепа на твърдението си жалбоподателят представя Решение № 247 на сирийското министерство на икономиката и на външната търговия от 23 май 2013 г., което предвижда разпускане на „камарите на сирийските бизнесмени“. Освен това в решението се предвижда, че тези камари ще бъдат реформирани в бъдеще.
- 116 Разбира се, следва да се отбележи, както прави Съветът, че в горепосоченото Решение № 247 на сирийското министерство на икономиката и на външната търговия не се споменава конкретно сирийско-турската търговска камара. Въпреки това член 1 от това решение, което е акт с общо приложение, се отнася до камарите на сирийските бизнесмени, поради което сирийско-турската търговска камара трябва да се счита за попадаща в приложното му поле.
- 117 Освен това в статията от уебсайта al Arabiya News се посочва, че жалбоподателят е бил директор на тази камара през 2012 г., внушавайки по този начин, че впоследствие той вече не е бил такъв.
- 118 С оглед на тези две обстоятелства и на факта, че останалите представени от Съвета доказателства за това, че жалбоподателят е имал статута на директор на сирийско-турската търговска камара, не съдържат информация, позволяваща да се приеме с достатъчна сигурност, че сирийско-турската търговска камара е била възстановена, в съответствие с член 2 от Решение № 247, и че жалбоподателят отново е бил назначен за неин директор, има съмнения дали към датата на приемане на обжалваните актове жалбоподателят действително е бил директорът на сирийско-турската търговска камара, поради което следва да се заключи, че Съветът не е доказал надлежно, че жалбоподателят е заемал подобна длъжност.

- 119 На трето място, що се отнася до сирийско-руската търговска камара, жалбоподателят твърди, че вече не е член, нито заместник-председател на този орган. Според жалбоподателя тази камара е била разпусната през 2013 г. Освен това след 2013 г. бил създаден нов комитет, включващ единствено членове, произхождащи от държави, които одобряват сирийския режим.
- 120 Що се отнася до твърдяното разпускане на сирийско-руската търговска камара, жалбоподателят препраща по същество към Решение № 247 на сирийското министерство на икономиката и на външната търговия от 23 май 2013 г., посочено в точка 115 по-горе.
- 121 При все това в писмената си реплика жалбоподателят споменава създаването на нов комитет през 2013 г., което навежда на мисълта, че сирийско-руската търговска камара е била възстановена в съответствие с член 2 от Решение № 247 скоро след разпускането ѝ.
- 122 В подкрепа на твърдението си, че вече не участва в този орган, жалбоподателят представя моментна снимка на екран от уебсайта на сирийско-руската търговска камара, в която подробно се посочва съставът на тази камара. Въпреки това трябва да се констатира, че този документ не съдържа никаква дата и че запитан по този въпрос в съдебното заседание, жалбоподателят не е бил в състояние да го датира, така че не е възможно да се твърди, че този документ действително отразява състава на камарата, така както е съществувал към момента на приемане на обжалваните актове. Така жалбоподателят не е доказал в достатъчна степен твърдението си, че към датата на приемане на обжалваните актове вече не е участвал сирийско-руската търговска камара.
- 123 Вследствие на това жалбоподателят не е оспорил надлежно констатацията, че към датата на приемане на обжалваните актове е бил заместник-председател на сирийско-руската търговска камара.
- 124 На четвърто място, жалбоподателят отрича качеството си на почетен посланик на Турция в Сирия и изтъква, че е бил почетен консул на Турция в Тартус от 1 март 2009 г. до 2020 г. Според жалбоподателя тази длъжност била изцяло почетна и нямала икономически и търговски цели. В това отношение жалбоподателят описва по същество ролята на почетен консул, чиито функции по-специално били да предоставя консулски услуги и помощ на гражданите на държавата, която го е назначила, както и да участва в търговското насърчаване на посочената страна.
- 125 Следва да се констатира, че единственото доказателство, което Съветът представя, за да докаже, че жалбоподателят бил почетен посланик на Турция в Сирия, е статията, публикувана на 8 юни 2018 г. на уебсайта al Arabiya News. Тази статия обаче не позволява да се твърди с достатъчна сигурност, че към датата на приемане на обжалваните актове жалбоподателят все още е бил такъв. Всъщност в нея се посочва само, че жалбоподателят „бил“ (was) подобен посланик. За сравнение, в статията се посочва, че от създаването ѝ жалбоподателят участва в сирийско-руската търговска камара.
- 126 Поради това следва да се приеме, че Съветът не е доказал надлежно, че към момента на приемането на обжалваните актове жалбоподателят все още е бил почетен посланик на Турция в Сирия.

127 От гореизложеното следва, че към датата на приемане на обжалваните актове жалбоподателят е бил заместник-председател на сирийско-руската търговска камара. За сметка на това той е успял да докаже, че вече не е бил председател на сирийската камара по морско корабоплаване към момента на приемането на обжалваните актове. Освен това качеството на директор на сирийско-турската търговска камара и ролята на жалбоподателя като почетен консул в Сирия не са доказани в достатъчна степен от Съвета.

д) Заключение относно статута на жалбоподателя като виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия

128 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се заключи, че Съветът е представил съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, които позволяват да се установи, че жалбоподателят е виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, поради икономическите му интереси, по-специално в морския сектор и в сектора на туризма, както и поради длъжността му на първи план в сирийско-руската търговска камара.

е) По връзката със сирийския режим

129 Жалбоподателят твърди по същество, че Съветът може да включи в списъците имената на видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, само ако последните действително са свързани със сирийския режим, могат да окажат влияние върху него или да представляват риск от заобикаляне на ограничителните мерки. В това отношение жалбоподателят поддържа, че дори да се приеме, че е проспериращо или влиятелно лице, извършващо дейност в Сирия, той не е свързан със сирийския режим, нито е част от ограничения кръг на видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия, определен в съображение 6 от Решение 2015/1836.

130 Следва да се отбележи, че в случая вписването на името на жалбоподателя в разглежданите списъци е направено в контекста на правна уредба, включваща Решение 2013/255, изменено с Решение 2015/1836. В това отношение Решение 2015/1836 въвежда по-специално като обективен, самостоятелен и достатъчен критерий този за „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“, така че Съветът вече не е длъжен да доказва наличието на връзка между тази категория лица и сирийския режим по смисъла, който е влагало в него Решение 2013/255 преди изменението му, нито пък между тази категория лица и подкрепата за този режим или извлечената от него полза, тъй като за прилагането на разглежданите ограничителни мерки спрямо дадено лице е достатъчно то да е виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия. Така от Решение 2013/255, изменено с Решение 2015/1836 по никакъв начин не следва, че Съветът има задачата да представи доказателството, че както условието относно качеството на виден бизнесмен, така и това относно наличието на достатъчни връзки с режима са кумулативно изпълнени (вж. в този смисъл решения от 9 юли 2020 г., Haswani/Съвет, C-241/19 P, EU:C:2020:545, т. 71—74, от 4 април 2019 г., Sharif/Съвет, T-5/17, EU:T:2019:216, т. 55 и 56 (непубликувани) и определение от 11 септември 2019 г., Haswani/Съвет, T-231/15 RENV, непубликувано, EU:T:2019:589, т. 56).

131 В този смисъл Общият съд е приел, че от критерия относно качеството „видни бизнесмени, извършващи дейност в Сирия“, може да се изведе оборима презумпция за връзки със сирийския режим (вж. в този смисъл решение от 4 април 2019 г., Sharif/Съвет, T-5/17, EU:T:2019:216, т. 106 и определение от 11 септември 2019 г., Haswani/Съвет, T-231/15 RENV, непубликувано, EU:T:2019:589, т. 60). Тази презумпция се прилага, при

положение че Съветът може да докаже, че лицето е не само бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, но и може да бъде окачествено като виден такъв. Всъщност, както става ясно от текста на съображение 6 от Решение 2015/1836, Съветът цели да използва именно влиянието, което тази категория лица могат да упражняват върху сирийския режим, като ги подтикне, чрез ограничителните мерки, които им налага, да упражнят натиск върху сирийския режим, за да промени той политиката си на репресии. Така, щом Съветът е успял да докаже влиянието, което бизнесмен може да оказва върху посочения режим, връзката между това лице и сирийския режим се презумира.

- 132 Следва въпреки това да се припомни, че спазването от страна на Общият съд на правилата относно доказателствената тежест и събирането на доказателствата в областта на ограничителните мерки предполага зачитане на принципа, изложен в посочената по-горе в точка 38 постоянна съдебна практика и припомнен от Съда в решение от 11 септември 2019 г., НХ/Съвет (С-540/18 Р, непубликувано, ЕУ:С:2019:707, т. 48—50), съгласно който по същество при оспорване на основателността на мотивите за включване в списъците доказателствената тежест се носи от институцията.
- 133 Ето защо на жалбоподателя не би могла да бъде наложена прекомерно висока степен на доказване във връзка с оборването на презумпцията за връзка със сирийския режим. Така трябва да се счита, че жалбоподателят е успял да обори посочената презумпция за връзка със сирийския режим, ако представи доводи, факти или доказателства, които биха могли сериозно да поставят под въпрос надеждността на доказателствата, представени от Съвета, или тяхната преценка по-специално с оглед на условията, установени с член 27, параграф 3 и член 28, параграф 3 от Решение 2013/255, изменено с Решение 2015/1836, или ако представи пред съда на Съюза съвкупност от улики в съответствие с член 27, параграф 3 и член 28, параграф 3 от това решение за това, че не е или вече не е свързан с посочения режим, че не упражнява или вече не упражнява влияние върху посочения режим или че не представлява реален риск от заобикаляне на ограничителните мерки (решение от 8 юли 2020 г., Zubedi/Съвет, Т-186/19, ЕУ:Т:2020:317, т. 71).
- 134 В самото начало следва да се провери дали, за да установи връзката между жалбоподателя и сирийския режим поради икономическите дейности на жалбоподателя, Съветът се позовава само на презумпцията за връзка по смисъла на съдебната практика, посочена в точки 130 и 131 по-горе. В този смисъл следва да се провери дали доказателствата, представени от Съвета и съдържащи се в документ WK 1755/2020 INIT, позволяват да се установят изрично връзките между икономическите дейности на жалбоподателя и сирийския режим или дали Съветът се е основал само на току-що припомнената презумпция за връзка.
- 135 В това отношение, първо, що се отнася до AKSSA, нито едно от доказателствата, съдържащи се в документ WK 1755/2020 INIT, не позволява да се установи особена връзка между тази морска агенция, която освен това не е единствената агенция в Сирия, и сирийския режим.
- 136 Второ, що се отнася до Phoenicia Tourism Company, от уебсайта The Syria Report е видно, и жалбоподателят потвърждава, че това дружество е сключило договор със сирийското министерство на туризма.

- 137 Трето, от документ WK 1755/2020 INIT, и по-специално от статиите от информационната агенция „Ройтерс“ и от уебсайта Al Janoubia, следва, че Cham Holding, което е собственост на Рами Махлуф, поддръжник на сирийския режим и братовчед на Башар ал-Асад, има връзки със сирийския режим.
- 138 Накрая, четвърто, що се отнася до заеманата от жалбоподателя длъжност в сирийско-руската търговска камара, следва да се отбележи, че представените от Съвета доказателства не позволяват да се определи статутът на посочената търговска камара по отношение на сирийския режим. Освен това доказателствата не дават никакво уточнение относно връзките между сирийско-руската търговска камара и сирийския режим. При това положение документ WK 1755/2020 INIT не позволява да се определи връзката, за която се твърди, че е съществувала между заеманата от жалбоподателя длъжност и сирийския режим.
- 139 Вследствие на това единствените доказателства, които Съветът изтъква, освен презумпцията за връзки със сирийския режим, за да докаже връзката между жалбоподателя и сирийския режим, са свързани, от една страна, с Phoenicia Tourism Company и от друга страна, с Cham Holding.
- 140 Що се отнася обаче до Phoenicia Tourism Company, макар това предприятие да е сключило договор със сирийското министерство на туризма, налага се изводът, че както е установено в точка 179 по-долу, обстоятелствата около сключването на този договор, както и конкретното осъществяване на туристическия проект на остров Арвад не са ясни, така че Съветът, който носи тежестта на доказване, не може да се позовава само на този договор, за да докаже връзката между жалбоподателя и сирийския режим по смисъла, определен в съображение 6 от Решение 2015/1836 (вж. т. 9 по-горе).
- 141 Що се отнася до Cham Holding, жалбоподателят доказва, че е напуснал управителния съвет на това дружество и вече е бил само акционер в него. Нито едно от представените от Съвета доказателства обаче не обяснява как въпреки обявеното от жалбоподателя отдалечаване, той поддържал особени връзки с Cham Holding или Рами Махлуф и най-общо със сирийския режим.
- 142 Така Съветът може само да се позовава на презумпцията за връзки със сирийския режим, за да докаже връзката между жалбоподателя и посочения режим. При това положение следва да се прецени дали представените от жалбоподателя доказателства позволяват да се обори презумпцията за връзка със сирийския режим.
- 143 В този контекст следва да се разгледат доводите на жалбоподателя, с които той цели да докаже, че не е свързан със сирийския режим, че няма влияние върху него и че няма никакъв риск той да заобиколи ограничителните мерки.
- 144 На първо място, жалбоподателят поддържа по същество, че е напуснал Сирия, за да се установи в Ливан през 2012 г. поради действията на сирийския режим, на който той се противопоставял. След 2012 г. той е бил само два пъти в Сирия.
- 145 Следва да се констатира, че между страните е безспорно, че от 2012 г. жалбоподателят живее в Ливан. Това обстоятелство обаче не означава непременно, че жалбоподателят не продължава да има икономически интереси в Сирия или да заема длъжности в органи и институции, свързани с икономическия живот на тази страна. Както обаче следва от

точка 128 по-горе, Съветът е представил съвкупност от улики, които по същество доказват, че жалбоподателят продължава да има икономически интереси в Сирия. Освен това, дори да се предположи, че жалбоподателят е отишъл в Сирия по повод смъртта на майка си, това не означава, че той не го е правил по други поводи. Впрочем въпросът колко пъти жалбоподателят е ходил в Сирия след установяването си в Ливан, не може да бъде релевантен, доколкото той продължава да има интереси в Сирия.

- 146 На второ място, според жалбоподателя противопоставянето му на сирийския режим е имало отрицателни последици за него. По-специално, след напускането му на Сирия сирийските тайни служби издали заповед за ареста му. В подкрепа на своето твърдение жалбоподателят представя циркулярно писмо на сирийската държавна разузнавателна служба от 21 октомври 2014 г., в което във връзка с циркулярно писмо от 18 октомври 2014 г. с предмет започване на разследване срещу определени лица се посочва, че жалбоподателят трябва да бъде изключен от това циркулярно писмо поради „прекратяване на обосновките“.
- 147 При обстоятелствата в настоящия случай фактът, че през 2014 г. срещу жалбоподателя е проведено разследване, не може да бъде улика за това, че той няма връзки със сирийския режим. Всъщност следва да се отбележи, че той е бил изключен от това разследване едва три дни след включването му в него и че от преписката не следва, че през този кратък период от време са предприети каквито и да било действия от страна на сирийските власти спрямо него. Освен това следва да се констатира, подобно на Съвета, че причините, обосноваващи включването на името на жалбоподателя в това разследване, както и мотивите, поради които се приема, че тези причини са престанали да съществуват, не са уточнени в представения от жалбоподателя документ. В това отношение жалбоподателят посочва, че сирийските тайни служби не мотивират своите „заповеди за арест“ и че за тези документи се прилагат законите на военното положение. Макар тези уточнения да изглеждат разумно достоверни, жалбоподателят не ги е подкрепил с доказателства и не е дал обяснения за причините, които според него обяснявали започването на това разследване, освен предполагаемата воля на сирийския режим да му навреди. Накрая, Впрочем трябва да се констатира, че към датата на приемане на обжалваните актове, тоест шест години след издаването на тази заповед, жалбоподателят не е бил обект на разследване от страна на сирийската държавна разузнавателна служба.
- 148 На трето място, жалбоподателят твърди, че подкрепя противопоставени на сирийския режим хуманитарни и граждански организации, които подпомагат и оказват помощ на сирийските бежанци. Освен това жалбоподателят изтъква по същество, че се е срещнал с представители на европейските страни, за да обсъди упражняваната от сирийския режим репресия.
- 149 В подкрепа на твърденията си, първо, жалбоподателят представя декларация от 20 април 2020 г. на бивш посланик на Френската република в Сирия и на Суверенния орден на Малта в Ливан. В тази декларация бившият посланик посочва, че се е запознал с жалбоподателя по време на престоя си в Сирия и е завързал приятелски отношения с него. По същество той обяснява, че след 2011 г. е срещнал отново жалбоподателя в Ливан и че последният е проявил особен интерес към хуманитарните дейности, осъществявани от Суверенния орден на Малта в Ливан в полза на сирийските бежанци, за които е предоставил финансова помощ. Накрая той отбелязва, че по време на срещите си с жалбоподателя последният е споменал „драматичното положение“ на Сирия. Той твърди,

че винаги е забелязвал в изказванията на жалбоподателя силни резерви спрямо управляващия режим, по отношение на който той често отправял оживени критики, като доброволно го считал за отговорен за влошаването на положението на страната.

- 150 Второ, жалбоподателят представя писмо от 27 април 2020 г. от лице, работещо за хуманитарна организация. [поверително]¹ Що се отнася до тези дейности, освен съдържащото се в това писмо описание, жалбоподателят предоставя по-подробна информация в репликата. [поверително]
- 151 Трето, жалбоподателят представя писмо от 27 април 2020 г. от друго лице, което участва в друга хуманитарна организация. [поверително]
- 152 Четвърто, жалбоподателят представя писмо от трето лице от 27 април 2020 г. [поверително]
- 153 Пето, жалбоподателят изтъква участието на неговото семейство в Phoenicia Maritime Training Centre. По същество ставало въпрос за учебно заведение в областта на морското корабоплаване в Сирия, създадено от неговите синове, за да действа като доставчик на услуги за обучение за младите жители на остров Арвад на символична тарифа. В това отношение дейността на този център нямала стопанска цел. Според жалбоподателя този център предлага алтернатива на младите жители на остров Арвад, които се опасяват да не бъдат записани за военната служба или задържани. По-общо жалбоподателят поддържа, че жителите на остров Арвад са считани за противопоставящи се на режима, тъй като принадлежат към сунитския клон на исляма.
- 154 Най-напред следва да се констатира, че доводът на жалбоподателя, че по същество участието му в Phoenicia Maritime Training Centre трябва да се разглежда като знак за противопоставянето му на сирийския режим, не се подкрепя нито от съдържащото се в удостоверението от 23 декември 2019 г., което свидетелства за акредитацията за обучение на заведението, нито от съдържащото се в тарифата на посоченото заведение от 1 юли 2020 г. Жалбоподателят обаче не представя никакво друго доказателство в подкрепа на твърдението си.
- 155 По-нататък, що се отнася до представените от жалбоподателя декларации, следва да се отбележи, че при липсата на правна уредба на Съюза относно понятието за доказателство съдът на Съюза е прогласил принцип на свобода на събирането на доказателства или на свобода на доказателствените средства, който трябва да се схваща като възможност, с оглед доказването на даден факт, за привеждане на доказателствени средства от всякакво естество, каквито са свидетелските показания, писмените доказателства и самопризнанията и т.н. Корелативно съдът на Съюза е прогласил принципа на свободна преценка на доказателствата, съгласно който определянето на надеждността, или с други думи, на доказателствената стойност на доказателство, е оставено на вътрешното убеждение на съда (вж. решение от 13 декември 2018 г., Iran Insurance/Съвет, T-558/15, EU:T:2018:945, т. 153 и цитираната съдебна практика).
- 156 Освен това, за да се установи доказателствената стойност на даден документ, трябва да се вземат предвид няколко аспекта, като произходът на документа, обстоятелствата по неговото изготвяне, неговият адресат и неговото съдържание, и да се постави въпросът

¹ Заличени поверителни данни.

дали предвид тези елементи, съдържащата се в него информация изглежда разумна и надеждна (вж. решение от 13 декември 2018 г., *Iran Insurance/Съвет*, T-558/15, EU:T:2018:945, т. 154 и цитираната съдебна практика).

- 157 Що се отнася по-специално до свидетелските показания при всички случаи липсата на противоречия като цяло между тях говори за тяхната надеждност и достоверност и те имат още по-голяма тежест, ако са потвърдени по съществените твърдения в тях от други обективни материали в преписката (вж. в този смисъл решение от 12 май 2015 г., *Dalli/Комисия*, T-562/12, EU:T:2015:270, т. 78).
- 158 В случая, първо, следва да се отбележи, че представените от жалбоподателя декларации произхождат от бивш посланик на Френската република и на Суверенния орден на Малта, както и от високопоставени лица в йерархията на хуманитарни организации. Това обстоятелство не се оспорва от Съвета.
- 159 Второ, нищо в преписката не позволява да се предположи, че авторите на тези декларации имат личен интерес в настоящия спор, нито че те поддържат връзки, така че не може да се предположи, че са се съгласували помежду си, за да дадат на жалбоподателя непротиворечиви декларации. Впрочем Съветът не твърди това.
- 160 Трето, адресатът на тези декларации е Общият съд. Така авторите на тези декларации, и по-специално бившият посланик на Френската република и на Суверенния орден на Малта, са изготвили тези документи при пълно знание не само за системата на ограничителните мерки, въведена от Съюза по отношение на Сирия, и за преследваната от нея цел, припомнена в точки 2, 5 и 9 по-горе, но и за значението, което има подаването на настоящата жалба за жалбоподателя.
- 161 Четвърто, четирите декларации съвпадат по тяхното съдържание. Всички те описват жалбоподателя като открито критикуващ водената от сирийския режим политика и като предоставил финансова подкрепа на програмите, въведени в помощ на сирийските бежанци.
- 162 Пето, що се отнася до обективните данни, съдържащи се в преписката в подкрепа на съдържанието на представените от жалбоподателя декларации, в съответствие със съдебната практика, посочена в точка 157 по-горе, следва да се отбележи, че жалбоподателят е представил размяната на електронни писма, доказващи, че той е бил в контакт със секретариата на тогавашния посланик на Френската република, който не бил този, представил декларацията, за да организира среща през 2016 г. и че през 2013 г. е организиран вечеря, на която са били поканени тогавашният посланик на Кралство Испания, друг испански дипломат и тогавашната посланичка на Съюза в Ливан, като последната е потвърдила присъствието си на тази вечеря.
- 163 Накрая, шесто, трябва да се констатира, че Съветът не е изтъкнал никакъв довод, който да постави под въпрос достоверността на представените от жалбоподателя декларации.
- 164 Ето защо следва да се признае, че представените от жалбоподателя декларации са логични и надеждни в съответствие със съдебната практика, припомнена в точка 156 по-горе.

- 165 Що се отнася до съдържанието на тези декларации, всички те свидетелстват за острите критики, изразени от жалбоподателя по отношение на водената от сирийския режим политика, но също и за финансовата подкрепа, която той е оказал на хуманитарни организации в подкрепа на сирийските бежанци. Освен това те свидетелстват за отношенията, които жалбоподателят поддържа с дипломатическите представители на държави — членки на Съюза, и на самия Съюз.
- 166 Наистина, както посочва Съветът, жалбоподателят не е предоставил допълнителна информация за дейностите на хуманитарните организации, които твърди, че подкрепя, нито за противопоставянето им на сирийския режим, с изключение на тези, които произтичат от посочените по-горе декларации и от писмените му изявления. Следва обаче да се отбележи, че Съветът не твърди, че хуманитарните организации не съществуват. Така, веднага след като Съветът е разполагал с имената на такива организации, той е можел да представи улики, с които да докаже, че извършваните от тях дейности не са описаните от техните автори в декларациите им или от жалбоподателя в писмените му изявления.
- 167 Освен това Съветът счита, че е вероятно жалбоподателят да се е опитал да прикрие връзките си със сирийския режим, за да не застраши международната си дейност и контактите си с европейските и световните си партньори. По този начин жалбоподателят се погрижил да извършва благотворителни дейности и да изразява резерви по отношение на режима в отношенията, които поддържа с международните си контакти.
- 168 В съдебното заседание Съветът посочва на Общия съд, че статията от уебсайта Eqstad представлява доказателство, че поведението на жалбоподателя има за цел да прикрие връзките му със сирийския режим.
- 169 Подобна улика обаче не може да се счита за достатъчна, за да се докаже твърдението на Съвета. Всъщност тази статия, от една страна, не се отнася до връзките на жалбоподателя с хуманитарни организации или с представители на държави — членки на Съюза, а до заминаването му за Ливан, и от друга страна, не се подкрепя от никакво друго доказателство.
- 170 Накрая, Съветът не представя никакво доказателство, целящо да се дискредитира съдържанието на представените от жалбоподателя декларации. Запитан в съдебното заседание, Съветът само твърди, че те трябва да бъдат претеглени спрямо представените от него доказателства, без да посочи конкретни доказателства, за да ги постави под въпрос.
- 171 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се констатира, че представените от жалбоподателя декларации показват, че той се е разграничил от сирийския режим и е финансирал хуманитарни мисии в помощ на сирийските бежанци.
- 172 На четвърто място, според жалбоподателя сирийският режим бил особено ядосан за това, че той спечелил чрез Phoenicia Tourism Company процедурата за възлагане на обществена поръчка за туристическото развитие на остров Арвад, а впоследствие отказал да инвестира там и да предприеме строителството на хотел. Според жалбоподателя фактът, че е спечелил тази процедура за възлагане на обществена поръчка му е позволил по същество да си възстанови контрола върху земи, които са били отчуждени в ущърб на неговото семейство през 1983 г. Въпреки това той не направил никаква инвестиция в този проект, което накарало режимът да го заплаши с предприемане на правни действия.

- 173 В подкрепа на твърденията си жалбоподателят представя, от една страна, Указ № 3 053 на сирийския президент, получен от сирийското министерство на туризма на 1 януари 1983 г., член 1 от който предвижда отчуждаването на земите на остров Арвад за осъществяването на туристически проект, и от друга страна, три документа относно земи, притежавани от определени лица, сред които е и фамилното име Sabra. В първите два документа, датирани съответно от 21 януари 1962 г. и от 1 март 1977 г., името на жалбоподателя не е посочено. В третия документ, изготвен от директората по недвижимите имоти на Тартус на 25 май 2006 г., се посочва името на жалбоподателя. Накрая, жалбоподателят представя документ без дата, съгласно който земите, притежавани от неговия дядо, са били отчуждени в рамките на туристическия проект на остров Арвад.
- 174 Най-напред следва да се отбележи, че жалбоподателят уточнява в репликата, че не всички земи, притежавани от неговото семейство на остров Арвад, са били предмет на отчуждаване, тъй като някои от тях не се намират на частта от острова, в която режимът е възнамерявал да развие своя туристически проект. В това отношение следва да се констатира, че жалбоподателят е представил само доказателство за отчуждаването на терен, принадлежащ на един от членовете на неговото семейство.
- 175 По-нататък, жалбоподателят не отрича, че през август 2012 г. е платил парична сума, съответстваща на разходите, свързани с участието в процедурата за възлагане на обществена поръчка, в размер на 1 % от общите прогнозни разходи, свързани с проекта, а именно, според жалбоподателя, 7 милиона сирийски лири, което съответства на стойност от около 88 501 EUR. Тези разходи са платени, без да подлежат на възстановяване. Освен това жалбоподателят представя доказателство, че през май 2013 г. е платил гаранция за добро изпълнение в размер на 14 316 600 SYP (около 113 732 EUR).
- 176 Следва да се признае, че изплащането на тези парични суми е форма на инвестиране в туристическия проект на остров Арвад, макар жалбоподателят по същество да твърди, че не става въпрос за инвестицията, която сирийският режим е очаквал от него.
- 177 За сметка на това следва да се констатира, че Съветът не е доказал, че жалбоподателят е извършил друго плащане или е направил друга инвестиция в рамките на туристическия проект на остров Арвад.
- 178 Накрая, както бе посочено по същество в точка 90 по-горе, жалбоподателят е доказал, че до 2019 г. Phoenicia Tourism Company не е действащо. Наистина, както освен това бе посочено в точка 95 по-горе, вероятността това предприятие да е било действащо към датата на приемане на обжалваните актове, не може да бъде отхвърлена. Както обаче следва от точки 92 и 93 по-горе, доказването на дейността на това дружество е свързано с писмото от 25 февруари 2020 г., което заплашва ищеца с правни действия в случай на продължаващо неизпълнение на договора.
- 179 От гореизложеното следва, че макар жалбоподателят действително да е участвал в туристическия проект на остров Арвад и след писмото от 25 февруари 2020 г. да е бил длъжен да го изпълни, обстоятелствата, при които е договорил участието си в посочения проект, и конкретното му изпълнение не са ясни. Общият съд констатира, че не е възможно да се твърди със сигурност, че жалбоподателят е възнамерявал единствено да си възстанови отчуждените земи, които са принадлежали на неговото семейство, което би могло да представлява елемент за оборване на презумпцията за връзка със сирийския режим, но също така не е възможно да се твърди, че той е направил всичко, за да осигури

развитието на туристическия проект на остров Арвад, както е желан от сирийския режим. Всъщност в това отношение твърдението на Съвета, че жалбоподателят не е започнал работите по този проект по независещи от волята му причини, изобщо не е подкрепено с доказателства. При това положение в рамките на разглеждането на доводите, които жалбоподателят изтъква, за да обори презумпцията за връзка, следва да се заключи, че жалбоподателят не може да се основава на причините, поради които е сключил договора за туристическия проект на остров Арвад, за да обори посочената презумпция.

- 180 Накрая, на пето място, жалбоподателят по същество отрича своето твърдяно качество на близък бизнес съдружник на Рами Махлуф, подкрепящ сирийския режим и братовчед на Башар ал-Асад, лице, с което той нямал никакъв контакт от дванадесет години. По-конкретно жалбоподателят поддържа, че информацията, съдържаща се в документ WK 1755/2020 INIT, според която той бил съдружник на Рами Махлуф в хранителния сектор, е неточна. В това отношение той никога не е извършвал дейност в този сектор, с изключение на дейността на OVO. Освен това жалбоподателят поддържа, че не е предоставил услуги на корабите, извършващи превоза на хранителни продукти. Освен това според жалбоподателя единственото, което го свързва с Рами Махлуф, е това, че и двамата са притежавали дялове в Cham Holding.
- 181 От точка 106 по-горе следва, че жалбоподателят е доказал, че OVO е бил прекратено към датата на приемане на обжалваните актове. За сметка на това към датата на приемане на посочените актове жалбоподателят все още е притежавал дялове в Cham Holding, което, както е видно от публикуваната от уебсайта на информационна агенция „Ройтерс“ информация и на уебсайтовете Eqtad, al Arabiya News, Enab Baladi и Al Janoubia, е собственост на Рами Махлуф. При все това следва да се констатира, че жалбоподателят е напуснал длъжността си в управителния съвет на Cham Holding (вж. т. 102 по-горе), като по този начин е изразил волята си да се разграничи от дейностите на това дружество. Впрочем волята на жалбоподателя да се отдалечи от Cham Holding, предмет на ограничителни мерки от страна на Съюза и Съединените американски щати, се подкрепя от статиите на уебсайтовете Eqtad, al Arabiya News и Enab Baladi.
- 182 Следователно, като доказва, че не извършва дейност в хранителния сектор и че се е отдалечил от Cham Holding, жалбоподателят успява да оспори доказателствата, на които се е основал Съветът, за да го счита за близък бизнес съдружник на Рами Махлуф.
- 183 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се констатира, че за да обори презумпцията за връзки със сирийския режим, жалбоподателят може да се позове на това, че е доказал, че открито е критикувал сирийския режим и е предоставил помощ на хуманитарни организации в полза на сирийските бежанци. Освен това той е поставил под въпрос твърдението, че е близък бизнес съдружник на Рами Махлуф, подкрепя на сирийския режим и братовчед на Башар ал-Асад.
- 184 Както следва от точка 133 по-горе, една от възможностите на жалбоподателя да обори презумпцията за връзка със сирийския режим е да представи съвкупност от улики за липсата на влияние върху сирийския режим.
- 185 В случая, предвид политическата чувствителност на жалбоподателя, помощта, която оказва на хуманитарните организации в подкрепа на сирийските бежанци и отдалечаването му от Рами Махлуф, изглежда малко вероятно той да поддържа връзки със сирийския режим.

Вследствие на това не е сигурно, че поради приетите спрямо него ограничителни мерки жалбоподателят е принуден да окаже върху сирийския режим необходимото влияние за засилване на натиска върху последния, за да промени политиката си на репресии.

- 186 Поради това макар от представените от Съвета доказателства да е видно, че жалбоподателят има икономически интереси по-специално в морския и туристическия сектор и че заема първостепенна позиция в сирийско-руската търговска камара, това не променя факта, че той е успял да обори презумпцията за съществуваща между него и сирийския режим връзка.
- 187 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се заключи, че макар статута на жалбоподателя на бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, да е подкрепен с доказателства, същото не може да важи за качеството му на виден бизнесмен.
- 188 При това положение следва да се приеме, че първото основание за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, свързано със статута на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, не е надлежно доказано.

5. По връзката със сирийския режим

- 189 Следва да се провери дали положението на жалбоподателя представлява достатъчно доказателство, че той оказва подкрепа на сирийския режим или че се облагодетелства от водената от него политика. Подобна преценка трябва да се извърши като доказателствата се разгледат не изолирано, а в контекста, в който те се вписват. Всъщност Съветът удовлетворява възложената му тежест на доказване, ако представи пред съда на Съюза съвкупност от достатъчно конкретни, точни и съгласувани улики, които дават възможност да се установи наличието на достатъчна връзка между лице, на което е наложена мярка за замразяване на финансовите му средства, и съответния режим (вж. решение от 9 септември 2016 г., *Tri-Ocean Trading/Съвет*, T-709/14, непубликувано, EU:T:2016:459, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 190 Съгласно припомнените в точки 14 и 44 по-горе мотиви за включване в списъците жалбоподателят предоставя финансова и икономическа подкрепа на сирийския режим, по-специално посредством дружества в чужбина и търговските му дейности, но също и поради дейностите му по пране на пари, и се облагодетелства от този режим в рамките на дейността си в сектора на недвижимите имоти.
- 191 Ето защо следва да се констатира, че мотивите, поради които Съветът приема, че жалбоподателят подкрепя сирийския режим и че се облагодетелства от него, се припокриват с тези, които са го накарали да го счита за виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия.
- 192 В това отношение следва да се припомни, че не може да се изключи възможността за определено лице да има известно припокриване на основанията за включване, в смисъл че дадено лице може да се квалифицира като виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, и да се приеме, че в рамките на своята дейност то се облагодетелства от сирийския режим или че го подкрепя чрез същата тази дейност. Това следва именно от обстоятелството, че както е установено в съображение 6 от Решение 2015/1836, тесните връзки със сирийския режим и подкрепата за него от тази категория лица са една от причините, поради които Съветът е

решил да създаде тази категория. Това не променя факта, че дори в тази хипотеза става дума за различни критерии (решение от 23 септември 2020 г., Kaddour/Съвет, T-510/18, EU:T:2020:436, т. 77).

a) По икономическата и финансова подкрепа на сирийския режим

- 193 От мотивите за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци е видно, че той оказва финансова и икономическа подкрепа на сирийския режим благодарение, от една страна, на търговската му дейност и от друга страна, на изпирането на пари.
- 194 На първо място, що се отнася до търговската дейност на жалбоподателя, първо, в мотивите за включване се посочва неговият статут на „магнат в областта на корабоплаването“. В това отношение в точка 81 по-горе бе установено, че жалбоподателят притежава само AKSSA. Макар това дружество все пак да има някакво значение в сектора на дейност на морските агенции (вж. т. 69 по-горе), единствено неговото притежаване не може обаче да се счита за достатъчно, за да се приеме, че жалбоподателят е „магнат в областта на корабоплаването“. Всъщност от цялостния прочит на мотивите за включване е видно, че именно множеството икономически интереси на жалбоподателя в морския сектор е накарало Съвета да го квалифицира по този начин. Въпреки това, дори да се приеме, че жалбоподателят е „магнат в областта на корабоплаването“ единствено поради икономическия интерес, който представлява AKSSA, следва да се отбележи, че Съветът не обяснява по какъв начин той подкрепя сирийския режим посредством AKSSA. Във всеки случай това не следва и от доказателствата, съдържащи се в документ WK 1755/2020 INIT.
- 195 Второ, в мотивите се посочва подкрепата, която жалбоподателят оказва на сирийския режим в качеството си на близък бизнес съдружник в Рами Махлуф. В това отношение, от една страна, по същество от статията, публикувана от Le Monde, и от информацията от уебсайтовете World Crunch, Eqstad, al Arabiya News и от MEIRSS следва, че жалбоподателят, замесен в търговията с хранителни продукти с Рами Махлуф, е позволил на сирийския режим да заобиколи ограничителните мерки, доколкото европейското ембарго не се отнася до тези продукти.
- 196 Най-напред обаче, както следва от точка 98 по-горе, дружеството на жалбоподателя, което извършва дейност в сектора на храните, а именно OVO, вече не съществува.
- 197 По-нататък, що се отнася до Cham Holding, чийто собственик е Рами Махлуф и в което жалбоподателят е акционер, от представените от Съвета доказателства не се установява, че това предприятие извършва дейност в сектора на храните.
- 198 Накрая, документ WK 1755/2020 INIT не дава други уточнения относно формата, която сдружението на жалбоподателя и Рами Махлуф имало в сектора на храните.
- 199 От друга страна, що се отнася до подкрепата, оказвана на сирийския режим чрез Cham Holding, чийто собственик е Рами Махлуф и в което жалбоподателят е акционер, от статията, публикувана от информационна агенция „Ройтерс“ и от уебсайтовете al Arabiya News, Enab Baladi и Al Janoubia е видно, че Cham Holding има връзка със сирийския режим. В тези статии обаче не се обяснява по какъв начин това предприятие оказва финансова или икономическа подкрепа на сирийския режим.

- 200 Накрая, както бе установено в точка 182 по-горе, жалбоподателят основателно поставя под въпрос статута си на близък бизнес съдружник на Рами Махлуф.
- 201 Вследствие на това трябва да се приеме, че Съветът не е доказал надлежно, че жалбоподателят оказва подкрепа на сирийския режим поради статута си на близък бизнес съдружник на Рами Махлуф.
- 202 Трето, в мотивите за вписване се посочва, че жалбоподателят оказва икономическата и финансовата си подкрепа на сирийския режим по-специално чрез своите дружества, установени в чужбина. В това отношение от точки 81, 96 и 106 по-горе следва, че жалбоподателят има икономически интереси в Сирия поради AKSSA, Phoenicia Tourism Company и Cham Holding. Единственото образувание, разположено в чужбина, и по-специално в Ливан, в което според Съвета жалбоподателят има интереси, е Yass Marine. Както обаче бе посочено в точка 78 по-горе, жалбоподателят е доказал, че това предприятие не съществува. Освен това от статията в уебсайта al Arabiya News несъмнено следва, че AKSSA притежава два клона — единият в Гърция, а другият — в Италия, но това не се потвърждава от други доказателства и при всички положения Съветът се позовава единствено на дейностите, извършвани от жалбоподателя от Ливан, за да подкрепи твърдението си, че чрез дейностите си в чужбина той оказва подкрепа на сирийския режим. От това следва, че частта от мотивите за включване в списъците, съгласно която жалбоподателят подкрепя сирийския режим по-специално чрез установени в чужбина дружества, не е надлежно доказана от правна гледна точка.
- 203 Накрая, четвърто, тъй като основанията за включване в списъците се отнасят до другите търговски дейности на жалбоподателя като годни да окажат финансова и икономическа подкрепа на сирийския режим, следва да се разгледа случаят с Phoenicia Tourism Company. В това отношение, макар да е установено, без това да се оспорва, че жалбоподателят е сключил договор със сирийското министерство на туризма за управлението на хотел на остров Арвад, Съветът все пак не обяснява в каква степен сключването на такъв договор оказвало подкрепа на сирийския режим. По-конкретно, плащанията на парични суми за разходи, свързани с участието в процедурата за възлагане на обществена поръчка и за гаранция за добро изпълнение, извършени през 2012 г. и 2013 г., не могат да се считат за достатъчни, за да се заключи, че към датата на приемане на обжалваните актове, тоест повече от седем години след посочените плащания, Съветът е доказал предоставената от жалбоподателя финансова подкрепа. Освен това съдържащите се в документ WK 1755/2020 INIT доказателства не позволяват да се установи по какъв друг начин Phoenicia Tourism Company подкрепяло сирийския режим.
- 204 Доколкото трябва да се приеме, че заеманата от жалбоподателя длъжност в сирийско-руската търговска камара е търговска дейност, следва да се отбележи, че документ WK 1755/2020 INIT не съдържа никаква информация относно финансовата и икономическа подкрепа, която той можел да окаже на сирийския режим чрез тази длъжност.
- 205 На второ място, що се отнася до подкрепата, която жалбоподателят оказвал на сирийския режим чрез своята дейност по изпиране на пари, следва да се отбележи, че по същество от информацията от уебсайтовете Eqstad, al Arabiya News и Enab Baladi е видно, че сирийски бизнесмени, като жалбоподателя, са получили ливанско гражданство, за да открият банкови сметки в Ливан и за да могат да помогнат на сирийския режим да прехвърля средства.

- 206 В това отношение жалбоподателят най-напред твърди, че тези твърдения са неверни, тъй като по същество по-голямата част от сирийските бизнесмени, получили ливанско гражданство, не са имали нужда от това гражданство, тъй като вече са притежавали гражданството на други страни. С други думи, той не получил ливанско гражданство, за да помогне на сирийския режим да заобиколи ограничителните мерки. Следва обаче да се констатира, че доводът на жалбоподателя представлява неподкрепено с доказателства общо изявление, което поради това не може да се приеме.
- 207 Освен това жалбоподателят се позовава на твърденията за контрабанда, напълно измислени от сирийския режим, за да докаже, че напускането му на Сирия за Ливан не било оценено положително от посочения режим. Този довод следва да се разбира като целящ да докаже, че жалбоподателят не е могъл да действа в полза на сирийския режим, като е взел ливанско гражданство. Въпреки това следва да се констатира, подобно на Съвета, че жалбоподателят не е представил доказателства за подвеждащия характер на тези обвинения. Всъщност от представените от жалбоподателя доказателства не става ясно, че решение № 932 на сирийското министерство на финансите от 6 януари 2013 г. за временно сезиране се отнася до вноса на употребявани автомобили, извършен няколко години по-рано. В това отношение не може да се установи никаква връзка между това решение и декларацията за пристигане на кораб, превозващ автомобили втора употреба на 18 февруари 2004 г. Останалите представени от жалбоподателя доказателства, а именно потвърждението № 259 за предаване на товар на пристанищните власти от 25 февруари 2004 г. и декларацията от 6 март 2004 г. на Almahaba Transit & Clearance Company също не съдържат информация по този въпрос.
- 208 При това положение следва да се отбележи, че както бе установено в точка 171 по-горе, жалбоподателят е доказал, че се е разграничил от сирийския режим. При подобни обстоятелства Общият съд счита, че жалбоподателят е повдигнал сериозно съмнение относно причините, които са го мотивирали да получи ливанско гражданство. Тъй като припомнените в точка 205 по-горе твърдения относно изпирането на пари обаче не са подкрепени с други конкретни доказателства, следва да се заключи, че Съветът не е доказал надлежно, че жалбоподателят е подкрепял сирийския режим чрез такива дейности.
- 209 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се констатира, че Съветът не е доказал надлежно, че жалбоподателят е оказал подкрепа на сирийския режим.
- б) По извлечената от сирийския режим полза*
- 210 От мотивите за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци е видно, че той е извлякъл изгода от връзките си със сирийския режим, което му позволило да разшири дейността си в сектора на недвижимите имоти.
- 211 Между страните няма спор, че тази част от мотивите за включване се отнася главно до факта, че посредством Phoenicia Tourism Company жалбоподателят е успял да сключи договор със сирийското министерство на туризма с оглед на развитието и управлението на хотел на остров Арвад.
- 212 Освен това, както следва от точка 83 по-горе, Съветът надлежно е доказал това, че чрез Phoenicia Tourism Company жалбоподателят е сключил договор със сирийското министерство на туризма, който му позволява да развие и експлоатира хотел на остров Арвад. Впрочем жалбоподателят не оспорва това.

- 213 Жалбоподателят обаче отрича да извлеча предимство от договора, сключен със сирийското министерство на туризма, и по същество твърди, че с този договор е искал да си възстанови контрола върху отчуждените терени, които са принадлежали на семейството му, и че в крайна сметка не е инвестирал в проекта за строителство на хотела на остров Арвад.
- 214 В това отношение следва да се отбележи, че предвид формулировката на припомнените в точки 14 и 44 по-горе мотиви за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци е необходимо Съветът надлежно да е доказал, че именно поради връзките със сирийския режим жалбоподателят е успял да сключи договора със сирийското министерство на туризма.
- 215 Макар обаче между страните да е прието, че жалбоподателят е сключил договора след провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка, нито от статията със заглавие „Ministry of Tourism Awards New Contract to Manage Arwad Hotel“ (Министерството на туризма възлага нов договор за управлението на хотела в Арвад), публикувана на 26 ноември 2012 г. на уебсайта The Syria Report, нито от някакво друго доказателство в документ WK 1755/2020 INIT става ясно, че жалбоподателят е получил обществената поръчка поради особени връзки със сирийския режим. С други думи, макар Съветът да доказва, че договорът действително е бил сключен, той не доказва факта, че в рамките на тази процедура за възлагане на обществена поръчка жалбоподателят е използвал връзките си със сирийския режим, за да спечели посочената обществена поръчка. В това отношение не може да се приеме, че простото спечелване на процедура за възлагане на обществена поръчка, макар да е довело до сключването на договор с министерство на сирийския режим, е достатъчно, за да се заключи, че са налице връзки, позволяващи на заинтересованото лице да извлече ползи от сирийския режим по смисъла на член 27, параграф 1 и член 28, параграф 1 от Решение 2013/255, изменено с Решение 2015/1836.
- 216 Следователно Съветът не е доказал надлежно, че жалбоподателят се е възползвал от връзките си със сирийския режим, за да сключи договора относно развитието на туристическия проект на остров Арвад и по този начин да разшири дейността си в сектора на туризма.
- 217 Освен това трябва да се констатира, че представените от Съвета доказателства не позволяват да се провери дали жалбоподателят е извлякъл от така сключения договор полза извън самото сключване на посочения договор.
- 218 Подобни доказателства обаче биха били необходими, доколкото, както е видно от писмото от 25 февруари 2020 г., договорът все още не бил изпълнен изцяло и не можело да бъде изпълнен още няколко месеца, което не позволява да се заключи, че жалбоподателят се облагодетелства от политиката, провеждана от сирийския режим на остров Арвад в областта на туризма.
- 219 Освен това, както бе установено в точка 179 по-горе, макар да не е възможно да се твърди със сигурност, че жалбоподателят е възнамерявал единствено да си възстанови отчуждените земи, които са принадлежали на неговото семейство, също така не е възможно да се твърди, че той е имал твърдото намерение да развие туристическия проект на остров Арвад, въпреки писмото от 25 февруари 2020 г.

- 220 Всъщност фактът, че писмото задължава жалбоподателя да предостави график на строителните работи, които трябва да извърши за изпълнението на договора, като в противен случай се излага на правни действия, сам по себе си не е достатъчен, за да се удостовери, че жалбоподателят действително е възнамерявал да изпълни туристическия проект на остров Арвад.
- 221 При това положение Съветът, който носи тежестта на доказване, не е в състояние да докаже, че жалбоподателят се е опитал да извлече изгода и действително е извлякъл изгода от сирийския режим посредством сключения с Phoenicia Tourism Company договор.
- 222 Освен това следва да се отбележи, че Съветът се позовава и на предимствата, предоставени на жалбоподателя от сирийския режим, както следва от статията на уебсайта Eqstad. Следва обаче да се отбележи, че в тази статия се прави разграничение между положението на жалбоподателя преди и след 2011 г. Така, макар да е вярно, че според статията жалбоподателят е получил предимства преди 2011 г., тя не посочва същото за периода след 2011 г. Напротив, макар статията да остава предпазлива по отношение на естеството на съществуващите връзки между жалбоподателя и сирийския режим, тя посочва, че жалбоподателят се е оттеглил от Cham Holding и е заминал за Ливан. Следователно не може да се приеме, че статията от уебсайта Eqstad доказва факта, че жалбоподателят се е облагодетелствал от сирийския режим към датата на приемане на обжалваните актове.
- 223 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че Съветът не е доказал надлежно факта, че жалбоподателят извлича ползи от сирийския режим.

6. Заключение

- 224 От всичко изложено по-горе следва, че Съветът не е доказал надлежно основателността на мотива за включване на името на жалбоподателя в разглежданите списъци, изведен от статута му на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия, нито тази на мотива за включване на името му в посочените списъци, изведен от връзката със сирийския режим.
- 225 При това положение единственото основание на жалбоподателя следва да бъде уважено.

В. Заключение по жалбата и действието във времето на отмяната на обжалваните актове

- 226 Тъй като единственото основание на жалбата е уважено, обжалваните актове следва да се отменят в частта им, в която се отнасят до жалбоподателя.
- 227 В това отношение в рамките на третото си искане Съветът иска, в случай че Общият съд отмени обжалваните актове в частта им, в която се отнасят до жалбоподателя, Общият съд да разпорежи запазване на правните последици на Решение 2020/719 по отношение на жалбоподателя до момента, в който частичната отмяна на Регламент за изпълнение 2020/716 породи действие.
- 228 Най-напред, що се отнася до Регламент за изпълнение 2020/716, трябва да се напомни, че по силата на член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, чрез дерогация от член 280 ДФЕС, решенията на Общия съд, които обявяват регламент за недействителен,

влизат в сила едва с изтичането на срока за обжалване, посочен в член 56, първа алинея от споменатия статут, или, ако в този срок е подадена жалба, от момента на отхвърлянето на последната.

- 229 При тези обстоятелства при липсата на подадена жалба Съветът разполага със срок от два месеца, към който се прибавя срокът поради отдалеченост от десет дни, считано от момента на съобщаване на настоящото решение, за да поправи установените нарушения, като евентуално приеме нови ограничителни мерки срещу жалбоподателя.
- 230 По-нататък, що се отнася до Решение 2020/719, следва да се констатира, че Решение (ОВППС) 2021/855 на Съвета от 27 май 2021 година за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 188, 2021 г., стр. 90) заменя списъка в приложение I към Решение 2013/255, считано от 29 май 2021 г., и удължава до 1 юни 2022 г. срока за прилагане на ограничителните мерки спрямо жалбоподателя.
- 231 Следователно към настоящия момент на жалбоподателя е наложена нова ограничителна мярка. От това следва, че отмяната на Решение 2020/719 в частта му, която го засяга, не води до заличаването на името му от списъка в приложение I към Решение 2013/255.
- 232 Вследствие на това не е необходимо да се запазват правните последици на Решение 2020/719.

По съдебните разноски

- 233 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 234 В случая, след като е загубил делото, Съветът следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на жалбоподателя.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

- 1) **Отменя Решение за изпълнение (ОВППС) 2020/212 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/211 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, Решение (ОВППС) 2020/719 на Съвета от 28 май 2020 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия и Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/716 на Съвета от 28 май 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, доколкото тези актове се отнасят до Abdelkader Sabra.**
- 2) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.**

Gervasoni

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 март 2022 година.

Подписи

Съдържание

I.	Обстоятелства по спора и факти, настъпили след подаването на жалбата	2
II.	Производството и исканията на страните	5
III.	От правна страна	6
A.	По допустимостта на приложенията към направеното от жалбоподателя искане за допълнителни устни състезания	6
B.	По същество	6
1.	Предварителни съображения	7
2.	По основанията за вписване в списъците и определянето на критериите за вписване	8
3.	По доказателствата	9
4.	По статута на виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия	13
a)	По икономическите интереси на жалбоподателя в морския сектор	14
b)	По икономическите интереси на жалбоподателя в сектора на туризма	18
в)	По другите търговски интереси на жалбоподателя	20
г)	По заеманите от жалбоподателя длъжности в няколко органа и институции	22
д)	Заклучение относно статута на жалбоподателя като виден бизнесмен, извършващ дейност в Сирия	25
е)	По връзката със сирийския режим	25
5.	По връзката със сирийския режим	34
a)	По икономическата и финансова подкрепа на сирийския режим	35
b)	По извлечената полза от сирийския режим	37
6.	Заклучение	39
B.	Заклучение по жалбата и действието във времето на отмяната на обжалваните актове	39
	По съдебните разноски	40